SUSCRIPCIÓ
Barcelona . Una pesseta al mes
Espanya . . 4'50 pessetes al trimestre
Extranger . 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebaixa

EL:POBLE:CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERS.
TELÉFONS
REDACCIÓ, 723 - - IMPRENTA, 2.298

ANY IX.-NUM. 2.846 — BARCELONA, DIMARS 24 DE DESEMBRE DE 1912 — UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Antonia Pla y Manent de Suñol

HA MORT!

(E. P. D.)

Els seu afligit marit Antoni Suñol y Pla, filles Antonia (ausenta) Hortensia, Rosa y Celia; fills polítics Pere Grau (ausent) y Josep Curell; net; germà y germanes; cunyats, cunyades, nebots, nebodes, cosins y cosines; al fer sapiguer a llurs amics y coneguts tan dolorosa pérdua, els preguen vulguin acompanyar les despulles mortals de la finada, desde la casa mortuoria, Balmes, 127, primer, primera, al cementiri Nou

Hora, les dèu matí d'avui dimars, día 24

CHAMPANILLA FORTUNY
Gran estimulant y digestiu. — Demanis en Colmados, Cafés y Botillerías.

Básculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

Dr. Lluis de March ex-alumne y ajudant de la clínica del Dr. Moure de Burdeus, Especialista en malaltíes de gorja, laringe, nas y orelles, ha obert el seu gabinet médic quirurgic en el carrer de Fontanella, 15, 1.er, 1.ª. Consulta de 3 al 5.

ANÍS DEL MONO

Després de l'Assamblea

L'Assamblea Nacional de l'U. F. N. R. ha acabat les seves tasques deixant als nostres correligionaris una impressió de confiansa y de coratge. Aquesta Assamblea ha provat, principalment, que la nostra comunió política segueix viva en la conciencia del poble y que va fent el seu camí a despit dels obstacles que se li posen davant y de les rancunies que l'envolten.

Un moment hi va haver en que's va témer la disolució de l'Unió Federal. Els enemics de fora casa y els que per desgracia se'ns havíen ficat a dintre, anunciaven amb els ulls relluents d'alegría l'inevitable y pròxima mort del nostre partit. Veient una realitat allí ont no hi havía més que'l seu desitg insà, parlaven de separacions en massa, de la desbandada general. Més no ha estat així, y la darrera Assamblea n'es bona prova. L'única escisió soferta per l'U. F. N. R. es la del migrat agrupament dels reformistes. Y encara es molt discutible que aquesta escisió hagi estat un real perjudici.

L'Unió Federal es viva y forta. Continúa essent el més poderós y nombrós partit de Catalunya, el que millor sintetiza'ls sentiments y els anhels de la nostra terra. Que hi ha dintre d'ell matissos diversos, no pot negarse, ni tenim per qué negarho. Es això una cosa que passa en tots els grans partits de per tot arreu, especialment en els d'esquerra. Quan hi havía en l'Unió certs elements que avui en són fora, podía dirse que existíen, més que diferencies de matissos, pregones diferencies de sentiments y d'idealitat. Allò feía impossible la vida normal del nostre organisme polític; allò representava un dualisme irreductible. Ja no passa així amb les diferencies de matís actuals.

La demostració de lo que diem la tenim en l'elevada y noble discussió que, després d'un incident provocat per unes deplorables paraules agravioses pera'ls catalanistes, se promogué en la sessió del diumenge a la tarde. Dels discursos pronunciats se deduía clarament que cap discrepancia greu, fonamental, existeix entre els correligionaris que hi intervingueren. La diversitat d'opinions estava més en els punts de vista que en les idees.

Enteném nosaltres que l'Unió Federal, si la seva gent treballa amb fé y amb entusiasme, pot satisfer alhora les aspiracions dels que creuen necessari suscitar una gran corrent d'espiritualitat catalana y les dels que senten la necessitat d'una forta actuació lliberal y esquerrista. Com feía remarcar en Lluhí y Rissech, els ideals del nacionalisme y els ideals d'esquerra no tenen rés, absolutament rés, de contradictoris. Qui no'ls sent uns y altres amb igual vigoría, no es un correligionari perfecte y cabal. Per això cal repetir les paraules que en l'Assamblea pronunciá en Pere Corominas: si encara queden en l'U. F. N. R. homes que s'avergonyeixin d'esser nacionalistes o d'esser republicans y que no'ls fassi goig «La Marsellesa» o «Els Segadors», aquests tenen ben oberta la porta pera anarsen del nostre casal. Els qui s'hi quedarán—que son l'immensa majoría—prosseguirán amb nou ímpetu la lluita per la patria y per la llibertat.

Política francesa

La presidencia de la República

En la segona quinzena del vinent mes de janer ha d'elegirse a Fransa'l nou president de la República. Es sabut que'l primer magistrat de la República francesa se designa per elecció parlamentaria. Diputats y senadors, aplegats en Assamblea nacional, voten el nou president. El temps d'exercici del càrrec es de set anys.

Falten no més quatre setmanes pera l'elecció, y tota la gent política de Fransa està en plena febre presidencial. Se fan gestions públiques y privades, se celebren reunions, s'anuncien noms y se fan pronòstics de tota mena.

Ara convindría a Fransa un president d'alsada que reunís dugues qualitats principals: gaudir d'un prestigi europeu y tenir l'afecte y el respecte de tots els elements de la majoría republicana y del país. Això mateix senyalava el nom de M. León Bourgeois, actualment ministre del Treball. Però malgrat els precs reiterats que se li han fet, M. Bourgeois se nega en rodó a acceptar l'alt càrrec. El motiu de la negativa es el mal estat de la seva salut y particularment la malaltía a la vista que pateix. Tot fa creure que en aquest cas la salut no es una excusa sinò una causa desgraciadament ben real. M. Bourgeois alega que la seva vida està a mercé d'un accident y que aquesta perspectiva crearía perills greus a la Fransa. Además, els seus ulls no poden soportar la llum viva, y això'l privarà d'acudir a molts actes y ceremonies oficials, al mateix temps que oferiría un costat ridícul que treuría respectabilitat a la magistratura seprema. Els metges y la familia de l'ilustre home polític s'han manifestat contraris, desde'l primer moment, a que anés en candidatura.

***

Descartat M. Bourgeois, el triomf del qual hauría estat segur, la situació esdevé fosca y embolicada. Se parla de l'actual president del Consell M. Poincaré. També d'ell pot dirse que, si fos canditat, triomfaría segurament. Però M. Poincaré es avui necessari a la presidencia del Consell y al ministeri d'Afers extranjers de Fransa. Deixant aquests llocs, se produiríen noves dificultats pera substituirlo en els mateixos. No obstant, es provable que M. Poincaré sigui candidat a la presidencia de la República.

Un candidat que podríem anomenar «per dret propi» es M. Antonin Dubost, president del Senat. A l'esser elevats a la primera magistratura, M. Loubet y M. Falliéres presidíen el Senat, haventse creat així una mena de tradició en favor del president de l'Alta Cambra.

Però es el cas que molts polítics francesos, especialment els diputats, no voldríen consagrar la tradició explicada, que minva fins a cert punt els seus drets. D'altra part, M. Dubost es un personatge de segona fila, com M. Loubet y M. Fallières, però sense el «charme» y les simpaties d'aquests. Es innegable, amb tot, que té provabilitats d'esser elegit.

També s'ha parlat de M. Briand y de M. Delcassé, però no sembla ja tant provable que, vagin en candidatura. Més aviat estarien indicats pera la presidencia del Consell si M. Poincaré passés a la presidencia de la República.

M. Deschanel, el president de la Cambra, sembla que també serà candidat. No pot afirmarse que sigui impossible'l seu triomf, però tampoc es gaire fácil.

Altres noms corren, com M. Jean Dupuy (M. Pams, que a darrera hora podríen veure augmentar les provabilitats en favor seu. En quant a M. Clemenceau, se'l considera descartat. Les seves circunstancies personals no'l fan gaire indicat pera un càrrec un poc passiu, com es el de president de la República francesa.

A. R. y V.

El domini de les bruixes

Carrers sensers que desapareixen

Haviem quedat, senyor arcalde, en que desde 1906 existía, solicitat, gestionat y acceptat pel senyor Jorba un plánol d'urbanisació de la part S. O. de Sant Gervasi.

Anem a veure ara, primer com aquest plánol se dugué a la realitat, després que s'ha fet pera esborrarlo, pera trepitjarlo.

Aconseguit que sigué pels senyors Jorba y Espasa el seu propósit, o sigui aprovat per l'Ajuntament el plánol d'urbanisació, volgueren durlo immediatament a la práctica. Com si'l temps corregués massa depressa, demanaren que sense demora de cap mena les cuitatius municipals fessin, damunt del terreny, les alineacions necessaries, indicantse la rasant dels carrers que atravessaven, en virtut del plánol aprovat, els terrenys de so propietat.

El municipi accedí, gustós y solícit a la demanda y així se procedí an aquelles operacions, amb subjecció extricta an el plánol aprovat. Se dibuixaren les illes de cases, amb sos xanfians, se colocaren les vorades de les aceres, se enderrocaren las parets de tanca que hi havíen, y es deixá pera'l públic, que prompte l'utilisá creuantlo en totes direccions, el terreny viable.

De fet y de dret aquells nous carrers eren ja de la ciutat. Sobre això no hi pot haver discusio per quan les ofertes a l'Estat, provincia o Municipi, no necessiten del requisit exprés de l'acceptació pera la seva perfecta validés, però es la qüestió que en aquest cas concret hi hagué acceptació per part del municipi per quan aquest d'acord amb el cessionari confeccionà un plánol d'urbanisació, l'aplicá a la realitat per medi dels facultatius, obrí al públic els nous carrers, y, en alguns trossos d'aquests hi realitzá obres d'urbanisació.

Y per si aquestes raons no fossin prous, hi ha'l fet de que durant sis anys, sense protesta del que n'havía estat propietari, tramitá'l públic pels nous carrers, els quals venien a donar satisfacció a ansies populars generalment sentides.

Donchs bé, quí es, quina personalitat té, quin dret assisteix, an aquest propietari pera tancar, de cop y volta, els crarers que ja son de domini públic y sobre'ls quals els ciutadans ja hi havien marcat la seva petjada de sobiranía?

Perque'l cas es, y això constitueix el segón punt d'aquesta nota, que en un dia determinat el senyor Jorba s'aixeca de mal humor, agafa una brigada de paletes, destrueix les pedres y senyals que indicaven les alineacions dels nous carrers, aixeca les vorades que hi havien y, per final construeix una paret, no sols de tanca dels terrenys que quedaven de la seva propietat, sinó fins de tanca del es boques dels carrers que'ls creuaven.

Això es inaudit. Això es intoferable. (No solsament se perjudica als ciutadans que ja transitaven per aquells llocs, sinó que també's perjudica als propietaris llindants amb el senyor Jorba — perque ara es ell el sol propietari per haver adquirit la part del senyor Espasa—que's veuen greument menassats en els seus interessos. Aquests propietaris subjectantse a un plánol oficial, havien realitzat obres y projectess que avui s'en van en riu avall, si la gosadía del senyor Jorba, no troba un oportú aturador.

En una altra nota ens ocuparém de l'acord pres per la comissió Consistorial de Foment, de les circumstancies que concorregueren al pendre aquell acord y de qui son els qui defensen al senyor Jorba, en les seves perilloses audacies.

Articles del doctor Martí y Julià

Continuem la publicació de les llistes rebudes:

D'Almenar:

Josep González, Domingo González, Modest Rafales, Francesc Serrate, Vicens Caballé, Alfred Soler, Agustí Estevan, Miquel Llorens y Associació «Lo Segriá.»

De Barcelona:

Manuel Ribas, Lluis Poch, Ildefons Rius y Butxaques, Ramón Llorens Calvet, Josep Ponts, Manuel Lladó, Jaume Sans y Sebastiá Xanxo.

De Vilanova y Geltrú:

Gustau Galcerán y Joan Rovira.

Queden llistes per publicar.

ECOS

Y ANEM SEGUINT. Vostés recorden aquella ampla botiga del carrer d'Escudillers, entrant per la Rambla, a má dreta? Es la que fa cantonada amb el passatge dels Banys; es a can Martignoli.

El vell Martignoli, no més té comparanssa amb aquells patrons de quadres, aont se crien cavalls de pura rassa; amb aquells senyors que mantenen gossades de «setters» y llebrers de pura casta; amb aquells remaders d'Andalusía que engreixen, a fi y efecte de fortos correr per el circ, braus amb la sang més noble que un gran d'Espanya, y que si avui son de la dovesa del duc de Tovar, ahir eren de don Climent Carriquirri, y tenen tot un arbre cronológic.

Això es a can Martignoli, tot son coses blasonades lo que's veuen. Marca, marca, que deia aquell bon bebedor, y millor amic nostre.

L'anís Marie Brizart es de Burdeos, indupbtablement comprat allí; el formatge de Chester, es de Chester mateix; les galetes angleses han vingut de Manchester.

Es home desconfiat. Fa venir consignats directament els fardos de café Moka y els sacs de Puerto-Rico; es més, tenim la seguritat de que, per confeccionar aquella coneguda gelatina, vigila les gallines; no fos cas que dongués calló de perdíu disfressada amb les plomes d'una ponedora del Prat.

Els aparadors de casa seva, son avui una exposició de licors y de formatges, de mariscs frescos y en conserva, de vins y licors de totes marques

A la joieria dels senyors Carreras, té reb un d'ells tot afeitat, elegant, agradable, amb un posat una miqueta lanqui.

La joia nova, diu? Indubtablement els brassalets-rellotge. Primer se foren senzills, de cuiro, quasi com a eina de sport, peró, ara? Miri. Y sobre l'aparador exten una colecció de brassalets enlluernadora: els uns per el seu bon gust, els altres per la riquesa dels seus components.

El senyor Carreras ens mostra després una diadema de valor incalculable, atapaida de brillants; després bagues, després uns pendjants l'un d'estil egipci, l'altre grec, l'altre llarb (aquest meravellós), y tots ells y tot ell, mosaic de diamants que regnen com senyors en aquella casa entre la negror de armaris, vitrines, vidres y marbres.

L'Olivella y en Cuspinera, en enyen marbres y bronzes, porcellanes, bastons, ombrelles y vanos. Tot ric, tot lashuós.

Més avall en *Regás* (en *Regás* es en Cullaretes), se baralla amb en Pince en mostrar uns aparadors que farien venir gana a un mort. Un no sabria qué triar entre'ls embutits de l'un y l'altre, ni decidir quins son els capons més grassos y ben farcits dels exposats en les dúes cases.

Y de vins? En Regás diu que'ls té amagats, peró que'l seu rebost es com la bota de Sant Farriol y que raja sempre.

En Llibre (don Guillém), té dos botigues ara; la casa pairal s'engalana com sempre y com cada any. La casa nova, a la plassa de Catalunya atrau a's vianants amb les seves blancors, amb aquelles llanties de cristall, amb aquella font y amb aquells monuments grecs de Sevres.

Allí ensenyen uns vanos com ques de pahons, una taulela Lluis XVI, uns marbres...

Y en Cabot, que quasi es al costat? Allí una estatueta eqüestre d'argent y ivori, d'una delicadesa remarcable; allí'ls nous brassalets que s'adabten a les mans, sía la que vulgui la posició d'aquestes; allí'ls fantástics collarets de perles y rivieres de brillants.

Don Emili ens mostra un moble elegantíssim per guardari coberts y demés vaixella d'argent, després uns gerros grans, després demanin...

Y trobem an en Renart.

—Voleu veure un trip-tic que he acabat per el senyor Heribert Pons?

—Anem.

Y ens mostra una delicia de retaule, peró, encara més ens plau un capet de nin que hi ha al aparador.

—De qui es això, Renart?

—Del noi. (Y se posa tot colfoi.)

Després ens mostra unes reproduccions fetes a Holanda, de's millors quadros de museu. Reproduccions sobre tela o sobre fusta, d'una semblansa admirable. També treu un Jesuset d'una vida gran, d'una realitat que enamora.

Y avall, que en Llibre y Serra tenen ja tapaits els aparadors de belles coses, de capses y capsetes, de gerros per colocarhi unes flors o omplirlos de bombons.

No heu vist a can Valentí, l'argenteria de davant l'Orfeó? Allí es aont un hom esdevé encantat de les mil maravelles que cisellant l'argent se poden fer.

Peró estem cansats. Ja hem vist prou y sortim a la Rambla. Arreu abets, oferint les seves branques per sostenir els presents de Nadal.

«El Siglo», llensa al carrer les seves llums. Allí hi es tot; menjar y beure; ca'sar y vestir; el llit per jeure y els patins o la bicicleta, per fer vía rápida y follament.

Després flors, després un altre botiga. La «Pollería y Caza». Aquest any no hi han pocs cinglars, peró hi han unes llebres grans com tigres, y perdius y faisans y polles de nigua. Hi han galls y capons, oferint al gofut unes pitreres més blanques que les de cap dóna, hi han uns aucells petits, que cuits dintre del gall o entre dos llesques de cansalada, tenen mil gustos.

Y ara, lector amic, no't descuidis, no deixis d'anar demá a la nit al mercat de la Boquería. Es una cosa que sols se veu un dia a l'any, cal aprofitarla; els munts de bróquil y col y flor, de raves y patates, se transformen en aquesta nit en una mena de font mágica o castell de focs artificials.

Y elles, les venedores, van guarnides com mai havien anat. Y la verdulera porta brillants a les orelles, la cigronaire perles als dits, la carnicera un empedrat a sobre'l pit.

Un dia o altre, tenen de lluir els quatre durus que tot l'any porten a la butxaca.

Vetllades d'Esquerra Catalana

S'avisa als senyors abonats a les vetllades d'Esquerra Catalana, que la funció corresponent al dimecres, día 25, s'aplassa fins a divendres, día 27.

DE POLÍTICA

NOTES Y COMENTARIS

Conferencia del senyor Layret

Versant sobre'l tema «El problema religiós a Espanya» nostre estimadíssim amic don Francesc Layret va donar una conferencia en el Centre Federalista de Vilanova y Geltrú. No cal dir que fou un éxit immens, tant per la nombrosíssima concorrencia que acudí a escoltar a l'ilustre secretari del Consell de l'U. F. N. R. com pels aplaudiments sorollosos y entusiastes amb que's premià'l seu notabilíssim treball.

Digué'l senyor Layret que'l problema religiós tenía varis aspectes, això es, l'especulatiu o de pura abstracció filosòfica y l'aspecte social y jurídic o sigui les relacions entre l'Iglesia y l'Estat y que sols baix aquest aspecte anava a estudiarlo.

Disertà després, eloqüentment, y amb la llògica aplastant amb que sab ferho'l senyor Layret, sobre la forma en que se havía formal la psicología del poble espanyol durant l'època mitgeval que la va omplir per complet la guerra de la reconquesta, en la qual s'hi compta aquell vergonyós fet de l'expulsió dels jueus y dels mahometans sols perque no combregaven amb el credo de la religió católica.

Digué que mentres els espanyols estávem en aquesta lluita fatal, oblidant els veritables ciments de la cultura base de l'única moral dels pobles, en les nacions germàniques y anglés-ajones s'inicià la Reforma, més modernitzada o més en consonancia amb les ensenyanses de la ciencia ja que's fonamenta en el lliure examen.

Combat el criteri de que'l surtiment religiós sigui imposat a les colectivitats quan ha d'esser el fur exclusiu de la conciencia individual. Pera demostrar això el senyor Layret en forma eloqüentíssima relata la trista historia de l'Espanya católica que's retrassava en el seu avens progressiu mentres els demés pobles emprenien decididament el camí de les reformes y que, com a conseqüencia, els aires de Europa no han entrat encara a Espanya.

Estudià les escoles que estaven en lluita: l'ultramontana, l'oportunisme y la lliberal. Digué que l'escola ultramontana respirava a una iglesia omnipotent y soberana; que l'escola oportunista era elèctica y que l'escola lliberal cercava la sobirania de l'Estat sobre l'Iglesia en quan concernien a la seva vida jurídica o temporal. Exposa detalladament, amb gran riquesa de datos, les aspiracions d'aquesta darrera escola. Explica, en un dels moments més eloqüents del seu discurs, lo que significa la llei de desamortització dels bens del clero, patentitzant que l'Estat no ussurpà rés a l'Iglesia, sinò que, restituí als poders públics lo que aquesta havía capitalitzat exercint funcions de carácter social.

Estudià l'idea de l'Estat y les evolucions que ha passat en el transcurs de l'historia.

Demostrà la necessitat intensíssima de la neutralització dels cementiris; defensà calurosament la llibertat d'ensenyansa.

Parlà de lo que significa y ha d'esser la llibertat del treball, dient que pera que'l proletariat visqui lliure ha de tenir veritable independencia, ja que altrament no resulta més que un exclau del capital o del patró.

S'ocupà de les congregacions religioses dient que'ls seus partidaris confonen o volen confondre la congregació amb l'associació.

S'extengué en atinades consideracions sobre la llegislació de la beneficencia y sobre la llibertat de conciencia, la urgent implantació del matrimoni civil en tota sa integritat.

Culpà del nostre atrás polític y social als lliberals del règim y fins als republicans que no han impulsat com devien la marxa evolutiva de les idees nostres.

Finalment digué que quant significa vida nacional y progrés no podem esperarho del present règim, sinò d'una transformació política encaminada principalment a l'emancipació del proletariat.

El senyor Layret donà fi al seu treball dient que si no despertém de l'actual ensonment, potser altres pobles més poderosos per sa cultura y demés manifestacions de vida, teurán a Espanya del fang en que está encallada, en relació amb la marxa progressiva dels presents temps.

La substitució dels consums

En una nota firmada pels vocals associats senyors Josep Ventura, Felip Cardenal y Joan de Canals, se'ns comunica lo següent:

«Els vocals associats han presntat a la Junta Municipal dugues esmenes al pressupost d'ingressos, fent constar que, si bé no están convensuts de que ofereixi positiva ventatja la substitució de l'impost de consums, en presencia del pressupost que se somet a sa aprovació y en l'impossibilitat d'impedir que sofreixi la ciutat el perjudici positiu que resultaría de tenir que regir pera'l próxim exercici el mateix pressupost que l'actual, donat ja que a pesar de ses gestions no han pogut comptar amb la cooperació de cap de les fraccions que integren aquest Ajuntament, pera la confecció d'un nou Projecte de pressupost amb bases y orientacions completament distintes de les que informen al que es objecte de les deliberacions d'aquesta Junta y acceptant com a mal menor el que implica la resolució adoptada per l'Ajuntament d'acullirse a la llei de 12 de juny de 1911, que no creuen els vocals associats tenir facultats pera modificar y estimant que, donades les compensacions que per la mateixa llei pot obtenir l'Ajuntament, cab reduir extraordinariament el sacrifici que s'imposi als contribuients, ja que sense necessitat d'utilitzar tots els medis substituits que concedia dita llei y reduint els tipus de tributació que'l projecte de pressupost senyala pera'ls arbitris de lloguer y de recàrrec sobre l'impost del consum d'enllumenat, pot obtenirse la xifra de 2 milions aproximadament que's necessita pera cobrirlo que per consums deixa d'obtenir l'Ajuntament.

Per la primera de dites esmenes se declaren exemptes de l'arbitri de lloguers els que no excedeixin de 50 pessetes mensuals y en els restants se redueixi a la meitat l'arbitri pressupostat.

Per la segona se suprimeix el nou recàrrec sobre la llum.

Amb aquestes esmenes creuen els vocals associats fer lo únic que está en sa mà fer que la substitució de consums, si no beneficia, no perjudiqui a les classes que més immediatament satisfan l'impost y lograr que sigui petit el sacrifici que s'imposa a les classes més acomodades.»

Varies

S'assegura que l'indult que aviat concedirà'l govern serà molt ampli.

Alcansarà a tots els encartats en els successos de juliol y als que estaven processats a conseqüencia dels fets ocorreguts el passat estiu en el teatre de la unió Lliberal, de Granollers.

Lunch popular en honor de l'Iglesias

El diumenge que ve, a les sis de la tarde, tindrá lloc al Mundial Palace, un lunch popular, en honor de l'Ignasi Iglesias.

Acabat el lunch, al comissió que organisa l'homenatje a eximi dramaturg, li entregará l'album amb les firmes dels seus admiradors.

En aquesta Redacció se venen tickets pera assistir al lunch, al preu de 1'50 ptes.

L'afer de les admisions temporals d'els teixits crús de cotó (1)

Antecedents

En el mes de juny de 1911, a fi de tractar y d'estudiar el projecte de llei sobre admissions temporals de teixits de cotó, se convocá y reuniren en Assamblea General, els industrials que podien resultar afavorits y els que podien resultar perjudicats per l'esmentat projecte de lei: que son els estampadors y els empessaires (teixidors y filadors-teixidors). A pesar de l'importancia y trascendencia de dita Assamblea, se reuniren tan sols una vintena escassa d'industrials d'ambdues classes.

En l'Assamblea se proposá y fou nomenada una Comissió mixta baix la presidencia den Josep Monegal y Nogués, composta dels senyors Caralt, Serra, Soldevila y Pons Arola, empessaires y dels senyors Giménez, Monteys, Bertrand y Guarro, estampadors; Comissió que tenía per objecte l'estudi de la llei, modificacions que devien ferse en ella y procurar que aquesta fos viable en la práctica, sense perjudici de cap dels dos rams de l'industria, y per tant havía d'armonitzar els interessos d'ambdós.

A poc, se reuní la Comissió pera procedir a la seva constitució, a la possessió de cárrecs per part dels seus individus y donar comens a les seves tasques.

(1) Amb molt de gust publiquém aquest article del nostre distingit colaborador don Trinitat Monegal, com prometerem, a conseqüencia d'un petit incident relacionat amb l'intervenció del seu senyor germá en la discusió del projecte d'admisions temporals. Consti, de totes maneres, que la sola firma del nostre bon amic era pron rahó pera publicar el seu treball, apart de l'importancia es l'assumpte tractat y de tota altra consideració (N. de la D.)

Com en realitat els interessos dels empessaires y dels estampadors, están bon xic contraposats per lo que fa referencia al es admissions temporals, per esser els interessos d'uns y altres tan oposats y difícil de conciliar, a fí y efecte d'evitar irreductibles discrepancies desde l comensament, la presidencia cregué oportú dividir la Comissió en dues ponencies: la una, composta dels empessaires, y l'altra, dels estampadors, posant ambdues ponencies en relació entre sí, mitjansant escrits y no portant massa presa, confiant en que'l temps, sempre bon conceller, suavisés y reduís les diferencies de criteri que entre'ls dos grupus existien, diferencies de criteri que naixien del fons del matei xproblema.

Nombroses foren les dificultats que's presentaren pera salvar les diferencies que separaven ambdues parts, passant amb això bon xic de temps, deventse per últim, pera lograr reunir el plè de la Comissió ferse seriós requeriments per una de les dues parts.

Complint els desitjos d'aquesta y els devers presidencials en Josep Monegal reuní la Comissió en plè y aquesta acordá l'acceptació de la llei amb la garantía pera'ls empessaires d'una compensació en l'introducció del genre extranger a reexportar, consistent dita garantía en la ponderació en igual número de metres de teixits y un mínimum d'exportació de 25.000 pesses, equivalents a 2.500.000 metres, de teixits nacionals.

Gran era la presa pera portar a fí aquets acords tanta, que's tracta d'anar immediatament a Madrid, pera presentar a les Corts, el corresponent projecte de llei; però aleshores la presidencia feu observar que considerava improcedent tota actuació en tal sentit, sense la formalitat previa de l'aprovació del dictamen de la Comissió, per un altra reunió de l'Assamblea General, tota volta que si d'una Assamblea la Comissió havía rebut poders, a una altra Assamblea devía donarli compte de lo que d'aquests havía fet.

En sa consequencia, fou convocada una altra Assamblea a la que assistiren tan sols de 20 a 25 industrials d'ambdós rams també: en ella fou aprovat el dictamen de la Comissió mixta. Aquesta, si bé continuá existint y apta pera futures astuacions, no ha tornat a reunirse en plè després d'aquesta Assamblea.

Fou presentat aleshores el projecte de llei al Congrés de Diputats, projecte que en poc difereix en sa redacció del que fou llegit en juny de 1911; fou aprovat sense discusió y passá al Senat. Aquest obrí una informació escrita y oral per medi de la Comissió dictaminadora, recaient després un dictamen majoría, amb un vot particular de dos individus de la Comissió senatorial.

A últims del prop passat novembre o a primers del corrent desembre, fou cridada desde Madrid únicament la Comissió dels estampadors. Al propi temps el president d'aquesta Comissió sapiguent que'l dictamen havía sigut llegit en el Senat, y en el dia 4, rebé un telegrama avisantlo de que sería posat a discusió al dia següent tal dictamen.

Aleshores la presidencia fentse cárrec de sa situació y de sa responsabilitat, com president de la Comissió mixta de fabricants, comprengué que tenint al mateix temps el cárrec de Senador del Regne, devía intervenir en la discusió, cosa que per altre cantó desitjava encara que no fos amb altre objecte, que pregar a la Comissió dictaminadora que incorporés a la nova llei algunes modificacions en l'articulat, que devien esser una garantía, no tan sols en opinió seva, sinó en la de tots els seus companys de Comissió, de que la llei a l'implantarse tindría major efectivitat y protegiría millor a l'industria nacional de teixits. Confiant estava en que no s'arribaría encara a discutir el projecte, quan fou requerits pels seus companys de Comissió, representants dels empessaires, pera que telegrafiés a Madrid pregant al president del Senat perque demorés la discusió del projecte a fí y efecte d'intervenir en ella.

Unica y exclusivament en aquest fí va circular el següent telegrama:

«Excmo. Sr. Presidente Senado.—Desconociendo tejedores gestiones aisladas estampadores cerca proyecto ley admisiones temporales tejidos crudos de algodón, ruégale interese valiosa influencia V. E. conseguir demora discusión dicho proyecto para intervenir caso discrepar acuerdos tomados por esa Comisión mixta tejedores estampadores como base mutua inteligencia para presentación ley. Ruego V. E. se digne hacerme telegrafiar día comenzará discusión.»

En aquest telegrama fou donada la següent contestació pel president del Senat rebut aquí el dia 6:

«Recibo su telegrama. Aunque el proyecto sobre tejidos está a la orden del día no he pensado todavía en el día en que hubiera de discutirse. Esté V. E. completamente tranquilo; con la anticipación necesaria si llegase a discutirse antes de la suspensión de las sesiones tendría el gusto de comunicárselo.»

La interpretació d'ambdós telegrames la deixem al bon criteri dels llegidors.

A pesar d'això y en vista del conflicte y, a fí y efecte, d'aclarar els punts que havien donat lloc a aquest y d'explicar y justificar les «justes» aspiracions dels teixidors, y de declarar les seves simpaties y opinió en favor de la llei d'admissions temporals, en Josep Monegal, president de la Comissió mixta, feu el viatge a Madrid y se presentá al Senat fent les declaracions conegudes y que consten en l'extracte oficial de la sessió celebrada el dia 7 del corrent.

Estant ja a Madrid, gestioná de dos amics seus, Senadors, que feien oposició al projecte, que desistissin de l'oposició y que prestessin, si era possible, la seva colaboració. En l'aludida conferencia, a que assistiren dos industrials estampadors, proclamá la bondat de la llei, en el sentit de que, ben fondamentada, resultaría altament protectora de l'industria nacional. Al mateix fí, feu altres gestions prop del president del Consell y d'una altra personalitat influient del partit conservador, no gestionantho del quefe d'aquest partit, per no haverli sigut possible conferenciar amb ell.

Resultat de la conferencia, a que abans s'aludit, es una inteligencia convinguda amb dos Senadors de la Comissió dictaminadora y dos fatricants estampadors, de que's celebrará una reunió a Madrid o a Barcelona a la que s'invitará als demés industrials teixidors de tot l'Estat espanyol, pera conseguir la avinensa de tots a favor del projecte de llei. Així no podrá arribarse una altra vegada a que tothom o molts dels interessats y d'altres no interessats y que no hi entenen res en l'assumpte, fassin recaure sobre una sola persona tota la responsabilitat.

De l'aldarull que's promogué a consequencia dels telegrames creuats entre don Josep Monegal y el president del Senat, com dels telegrames possats pels teixidors apoiant les gestions d'aquell; de les afirmacions insidioses y fins calumnioses; de les acusacions ridícoles algunes, y demés maremagnum que s'armá a consequencia de la conducta del repetit senyor Monegal, aaplada y apoiada pels teixidors, no vull parlarne, puig no crec que s'hagi de descendir mai a un terreny tan baix.

En el día 9 del corrent mes tingué lloc la reunió d'una altra Assamblea de fabricants d'empeses y d'estampats, en el Foment del Treball Nacional, constituida per una trentena de fabricants d'abdós rams baix la Presidencia del President accidental del Foment, don R. Roig Armengol.

Segons copia de l'acta que tinc a la vista després d'una sessió de tres hores, s'acordá: reiterar la confiansa a la Comissió mixta d teixidors y estampadors;

Otorgar per unanimitat un vot de gracies al Senador senyor Monegal, President de dita Comissió, acordantse per majoría ferlo extensiu als senyors Calvet y Sedó, Presidents respectivament del Foment del Treball Nacional y de la Cambra Industrial facultantse al propi temps a la Comissió mixta pera que, si ho jutja convenient l'estengui també als Senadors senyors Rahola y Girona, (tinc la copia de aquesta acta a disposició del que la vulgui llegir, no haventla transcrita en aquest article per no allargarlo indegudament).

[Acabará]

La substitució dels consums

Junta municipal de vocals associats

Preliminars

Constitució

Pels corredors y pel saló de conferencies no s'hi pot donar un pas. L'animació es extraordinaria. Hi assisteixen la majoría de vocals no regidors y d'aquests casi tots.

Se discuteix acaloradament; la passió puja a tots els llavis. El tema ja's pot pensar: la substitució dels consums. L'*impressió dominant es de que'ls vocals se* pronunciarán en favor de la substitució.

A les cinc y deu minuts comensa la sessió, presidintla'l senyor Sostres.

Se llegeix y s'aprova l'acta de la sessió anterior de la Junta Municipal.

Transferencies

Se dona compte de les transferencies que, figurant en l'orde del dia, proposa l'Ajuntament, a la Junta de Vocals.

El senyor Pardo hi presenta una esmena, davant la qual el senyor Mir, diu que no está bé anar amb sorpreses d'aquesta mena an els vocals. Seguidament proposa la formació d'una ponencia mixta de vocals regidors y no regidors pera estudiar les esmenes.

La proposta molesta an el senyor Pardo, qui obté explicacions del senyor Mir prou satisfactories pera que aquell se dongui per satisfet.

El senyor Lluhí s'oposa a lo proposat pel senyor Mir. Creu que la tasca d'entendre amb les esmenes está reservada a la subcomissió de pressupostos, aumentada amb una delegació de vocals no regidors.

El senyor Mir no s'hi mostra conforme amb aquest criteri, perque diu que amb *ell quedarien excluits els radicals y els reformistes*, ja que ni'ls uns ni'ls altres intervingueren en la formació del pressupost.

Però'l senyor Lluhí li observa que'l partit radical té un representant a la subcomissió de pressupostos (el senyor Doménech), y que'l reformista té delegats als de l'Esquerra que'n formen part, però, que això no obstant, no té inconvenient en que ún delegat dels reformistes integri la comissió, qual delegat podría ser el quefe del grupu y individu d'Hisenda, senyor Ricart.

El senyor Mir insisteix en que se sospengui la sessió pera nomenar una nova comissió.

En Doménech s'hi adhereix.

El senyor Lluhí creu pertorbadora la proposició del senyor Mir. Però que's voti, diu.

El senyor Mir opina que'ls reformistes no tenen representant en la subcomissió de pressupostos.

El senyor Lluhí: Ja ho he dit que directament, no.

Insisteix el senyor Mir en que se sospengui la sessió y que'ls reformistes diguin si tenen o no representant en la subcomissió de pressupostos.

Intervé'l senyor Abadal dient que'ls radicals tenen un representant en la subcomissió de pressupostos que si bé no colaborá en la confecció del pressupost, pot y deu intervenir en la tasca d'examinar les esmenes. En quant als reformistes si no n'hi tenen y n'hi volen, poden nomenarlo. Y així la subcomissió de pressupostos aumentada per vocals no regidors pot ser l'encarregada d'examinar les esmenes.

El senyor Lladó troba illógica la proposició del senyor Mir, perque ha de ser la comissió que ha fet el pressupost la que entengui en les modificacions que s'hi volen introduir.

Rectifica'l senyor Mir. Igual fa'l senyor Lladó.

El senyor Lluhí: Que consti a la Junta que la representació dels radicals a la subcomissió, fou emanada del seu grupu, no imposada per nosaltres.

Com a fórmula d'arreglo y després de haverho acceptat el senyor Lluhí, se proposa que sigui la comissió en plè d'iHsenda la que, aumentada per vocals no regidors entengui amb les esmenes.

Però'l senyor Lladó s'hi oposa per entendre que serán massa gent, els que havien d'entendre en aquest assumpte, lo qual equival a que no s'acabi mai la feina. Serán 24 o 25 persones o sigui les mateixes que, comunment intervenen en una sessió ordinaria de l'Ajuntament sense mai arribar a entendres.

Per fí s'acorda que'ls que formin la ponencia siguin els regidors de la comissió d'iHsenda, més una comissió de vocals no regidors la que estudíi les esmenes.

Se sospén la sessió pera que'ls vocals designin als seus representants.

Represa altre cop la sessió s'acorda que els vocals no regidors que vagin a integrar la ponencia siguin els senyors Florestan Bein, Ramón Arqués, Joan de Canals, Felip Cardenal y Josep Ventura.

El senyor Mir proposa acceptantho'l senyor Lluhí primer y la Junta després que se sospengui la discusió del dictamen de transferencies, pera deixarlo junt amb els altres als quals hi hagi també esmenes, puig entretant, la Junta podrá anar fent tasca.

Altres qüestions

Se nomena una ponencia pera que examini'ls dictamens de comptes.

El senyor Mir proposa que la Junta per lo successiu, se regeixi pel Reglament de l'Ajuntament, que se celebrin sessions de quatre hores, y que demá, se'n celebri al dematí y a la tarde sospenentse després l'orde de sessions fins divendres.

El senyor Figueres creu que'l millor camí d'escursar la sessió, es no fer gaires discursos.

El senyor Abadal se mostra conforme amb el primer punt, però no amb els altres ja que no se sab lo que més convindrá fer, segons vagin els debats. Per això no s'han de pendre acords que després no puguin complirse.

El vocal no regidor senyor Nogués, se mostra conforme amb lo que s'acordi sempre que signifiqui estalvi de temps. En quant a lo del Reglament, diu que'ls vocals no regidors no'l conéixen.

Parla'l senyor Lluhí, pera corretgir lo proposat pel senyor Mir en el sentit de que demà (avui), al matí, no's reuneixi la Junta, pera que pugui la ponencia nomenada estudiar les esmenes. Després podría la Junta aumentar les hores de sessió a la tarde.

El senyor Mir accedeix a lo del senyor Abadal y Lluhí y renuncia a la seva proposició, excepte l'extrem referent al Reglament.

Discussió de la totalitat del pressupost

Discursos diversos

A requeriments del senyor Mir, el senyor Rosés dona explicacions sobre'ls fonaments en que dencansa'l pressupost y de la manera com aquest ha estat confeccionat.

Combat la totalitat el senyor Mir y Miró, repetint els arguments que ja va donar quan el pressupost se va discutir en l'Ajuntament. El discurs dura una hora y mitja.

Intervé'l senyor Abadal.

Exposa la situació de l'Ajuntament davant la llei que l'obliga a substituir els consums. Era partidari de la substitució gradual y successiva, peró havent d'acatar la llei, no pogué seguirse aquest camí.

En quan a l'autorització del govern pera demanar prórroga pera implantar la reforma, ja veren votar en pro, en l'Ajuntament. essent ara'ls vocals els que han de pronunciarse, per ésser els representants de Barcelona.

Creu que sobre la contesta que donguin els vocals respecte la conveniencia d'implantar desde primer de janer próxim, la llei substitutiva haurán de guiar totes les discusions. Aixi, doncs, el senyor Abadal, planteja com a incident previ'l que la Junta declari si se acull o no a la prórroga concedida pel govern pera implantar la llei.

El senyor Lluhí Rissech

Parla'l senyor Lluhí Rissech. La seva veu, apagada per una grossa afonía, amb prou feines arriba a la tribuna de la prempsa.

El senyor Mir ha parlat de tal manera, que si jo — diu — no'l conegués, si jo vingués de fora, com els vocals no regidors, creuria que ha parlat un representant de la Defensa Social, o del maurisme (molt bé). Preferéixo molt més com ha parlat el senyor Abadal, que no pas com ha parlat S. S. Sembla que'ls papers s'hagin cambiat.

Quan pel maig de 1913 vingui la setmana trágica dels consums, el poble de Barcelona tindrá per nosaltres respecte y estima per haverli manifestat sincerament la nostra opinió honrada. Peróa vosaltres vos haurá de maleir, ja que no l'heu dut allí ont hamés, y perque en el moment oportú de la batalla l'heu abandonat posantvos al costat de les classes conservadores.

El senyor Mir rectifica'l pensament del seu partit. Jo, cara a cara, davant de la qual, li dic al senyor Mir que l'actual régim está agotat y que's una temeritat seguir amb el mateix.

Vull saber, senyors vocals associats, la veritable situació financiera de Barcelona. Doncs jo us la diré d'una manera leal, posant al desnú tota la veritat.

L'Ajuntament que té desatesos tots els servels de civilització, que no ha pogut implantar cap obra social ferma y segura, té de gastos mínims, sense que'n pugui baixar, un pressupost de 26 milions de pessetes.

Ara bé: si an aquesta quantitat s'hi afegeix lo que s'entrega per cupu a l'Estat, lo que'n resulta per deficiencies de consignació que ascendeix a unes 700.000 pessetes, lo que importaría de major gasto la continuació dels consums, ens trobarém que'ls gastos ascendirán a 30 milions 700 mil pessetes.

Repto a qui pugui provar que en l'hora present y en les actuals circumstancies, l'Ajuntament, ja posat en mans conservadores com les del senyor Mir ja en mans radicals com les del senyor Abadal (rialles), pugui fer baixar a aquesta xifra de gastos.

Exprement els consums fins a la darrera gota de sang del pobre, aixamplant tot lo possible el cobro dels altres arbitris, els ingressos arriben a 26 milions: d'aquí no passen. Doncs bé: posantho tot a l'or de l'actual régim, el déficit irreductible es de més de 5 milions. (Rumors).

Y vosaltres ja sabeu, senyors vocals associats, que'l déficit es una cosa que's menja la finansa. Perqué no son solament els cinc milions de pérdua, sinó que aquests a l'Ajuntament li costen tres vegades y mitja més. Es a dir, pel deure de l'Ajuntament el déficit ha de multiplicarse tres vegades y mitja.

L'any vinent hi té d'haver el mateix déficit de continuar amb el mateix régim actual. Afegiu-hi el déficit l'interés y l'amortització y així progressivament, un any darrera un altre any, el déficit se'ns menjará les entranyes. (Més rumors).

Aquesta es, senyors, amb tota lleialtat exposada la situació actual de nostra finansa.

L'actual régim no pot résoldre'l problema de la finansa ciutadana. Ara, si us volen llensar pel camí de les aventures del senyor Mir, y que consisteix en aixamplar la potencia productiva de les tarifes de consums y dels altres arbitris, que es lo mateix que extendre'l mal, fins a tal punt que'l poble no pugui ni respirar, aleshores es altra cosa... Aleshores, cultivant la llevor d'una revolta a Barcelona se pot arrossegar la responsabilitat de que'l poble s'assegui. Peró jo que no soc tant valent, tant gosat, pera fer tal cosa, no vull que continui l'actual régim.

(El senyor Lluhí ha anat acarinse de veu, al mateix temps que s'ha imposat en l'esperit dels vocals associats que silenciosos y atents escolten el magnífic discurs del leader federal nacionalista republicá.

Jo no afirmo pas que aquesta nova llei sigui un remei eficás. No ho ess per ella una seguritat de remei, peró, evidentment es una possibilitat de millora.

La ciutat amb la nova llei estalviará 6 milions de pessetes. Aquest régim nou, amb tots y els seus defectes, que no son pocs, porta la grossa ventatja de traslladar de la caixa de l'Estat a la del Municipi aquella quantitat de 6 milions.

Diu el senyor Mir que l'Estat, amb altres contribucions indirectes, ja'ns els pendrá aquests sis milions. Aquesta afirmació de S. senyor Mir, es ben equivocada. Tingueu present que d'uns quans anys ensá, la política económica dels ministres d'Hisenda d'Espanya, descansa en el propósit d'aixecar el pressupost d'ingressos a 1,500 milions de pessetes. Y an aquesta quantitat igual hi arribará l'Estat si dona 6 milions a Barcelona com si no'ls hi dona. L'únic obstacle que tindrá será la resistencia del cos social, la qual de vencer en la lluita, podria ser la única que pogués fer fracassar aquesta cessió de l'Estat a Barcelona. De lo contrari, vencent l'Estat com es lógic, resulta equivocada l'afirmació del senyor Mir.

Además de la ventatja dita, la llei de sustitució brinda a l'Ajuntament, pera 1915 la conclusió del cupu carcelari, que unit a la amortització del personal de consum, dona un estalvi d'un milió y mitg de pessetes, ascendint aleshores el benefici a 7 milions y mitj.

Jo crec doncs, per totes aquestes raons, que s'ha d'aplicar la llei de sustitució en primer de janer de 1913. Ella'ns donará un déficit inferior a l'actual y l'elasticitat dels medis sustitutius, per ésser nous, ens permeterá arribar a l'extinció completa del déficit.

Y pera arribar an això son necessaries dugues coses: 1.ª Que s'apliquin tots els sustitutius, a qual aplicació pot anarhi amb un criteri de benevolencia. No podem prescindir d'uns sustitutius mentres no tinguem la seguritat de que'ls altres tinguin la virtut productiva superior encara a la calculada. 2.ª No'ns podem acontentar amb la sustitució pura y simple, per lo qual nosaltres presentem un vot adicional amb mesures complementaries que produirien 2 milions de pessetes. Amb això fins en el propi any 1913 extinguirem el déficit.

Crec amb això haver dit ben clarament, el pensament dels meus amics y meu.

Respecte l'incident previ plantejat pel senyor Abadal, de que l'Ajuntament soliciti la prórroga quee's disposa a concedir l'Estat pera l'aplicació de la llei, crec que ni devem ni podem, demanar l'aplassament. En primer lloc, perque'l nou régim es millor que l'actual. En según lloc, perque l'article 6 de la Llei de pressupostos de l'Estat, que es el que s'ha referit el senyor Abadal, y que pel qual la prórroga pot concedirse, amaga una petita martingala. Y es aquesta que l'aplassament no será fins l'any 1914, sinó que será indefinit.

Si caiem en el parany del ministre d'Hisenda y del president del Consell, farem una mala obra, perque de fet prorrogarem indefinidament l'actual régim.

Peró hi há una tercera rao encara: el ministre ha presentat un projecte de llei de modificació dels sustitutius. Y en els nous, enlloc d'obrir major número de portes a haver de l'Ajuntament, ne tanca, pera que, de segur, ens espantém y demaném la prórroga, que es la continuació indefinida de l'impost de consums, amb totes les vexacions pel pobre. Fins un senador ha presentat una esmena pera que'l consums puguin restablirse...

Per aquestes raons demano pel bé de Barcelona, que's resolgui'l problema previ plantejat pel senyor Abadal, en contra de la continuació dels consums. Perqué aquí senyor, no'ns hem d'enganyar: parlém amb sinceritat: o aném ara a sustituir els consums, o votém per la continuació indefinida dels mateixos. Siguém lleals; conclemho.

Jo no he vist mai amb la llei la solució

Folletó d'EL POBLE CATALA

CRONICA DE TEATRES

***TEATRE NOVETATS:** Estrena de la tragedia en un prólec y cinq actes Romeo y Julieta, traduhida per Ambrós Carrión.*

Vetaquí que al escriure'l nom d'aquesta tragedia d'uns amors únics en la terra — com totes les coses inmortals—el dubte ens detura al escriure'l nom de Shakespeare. Perque un professor de l'Universitat de Bruseles, Mr. Celestí Dembion, acaba de llensar als infinits investigadors de l'enigma shakesperiá, una nova teoría. Comensa per dir el professor Dembion que'l tal Shakespeare era un poc recomenable individu anomenat Shaxper, o Shakyspar o no sé quines altres variants, y que l'autor veritable de les més fortes tragedies del món, que se l'atribueixen, fou'l noble senyor Roger Manners, comte de Rutland, qui va neixer deu anys abans que la data que's fixa a l'arribada de Shakespeare a Londres, quan va deixar el seu poble de Stratford (1586). Això, d'ésser veritat, aclariría un dels punts més foscos de l'enigma. Se deia abans que l'autor de «Romeu y Julieta» era un ignorant arborat per la flama d'una divina inspiració. Ja's reconeix avui dia que això no es possible. El teatre shakesperiá té un fonament de cultura. El comte de Rutland fou home de vasta erudició, si hem de creure al professor Dembion, qui ens diu que'l seu personatge estudiá belles lletres a Cambridge, y que després feu llargs viatges, seguint els seus passos per Pádua, Verona y Venecia, les tres ciutats italianes en que es suposada l'acció de varies comedies y drames shakesperians. Passa per París, y la cort d'Enric IV li inspira «Treballs d'amor perduts». Després «El somni d'una nit d'estiu» es compost en la selva de Sherwood, quan la reina'l nomena intendent. En 1601, una conspiració en que intervé'l fa caure en les presons de un castell, en el qual naix el prodigiós «Hamlet», reformat al visitar la cort de Denamarca, una volta deslliurat pel rei Jacob Stuart. En canvi Shakespeare (o el tal Shaxper o com sigui), no vegé mai la ciutat ont els amors de Romeu y Julieta han fet del balcó d'una vella casa, lloc de romántics pelegrinatges. Els que han dit que podía ésser que Shakespeare hagi viatjat per Alemanya y per Italia, quan la peste feu tancar els teatres de Londres, no precissen el curs dels seus viatges com el professor Dembion ho fa amb els del comte de Rutland.

Unes lletres descobertes en el castell de Belvoir, publicades per la Comissió de manuscrits, d'Anglaterra, demostren com el comte Roger de Rutland prengué part en la conspiració del comte d'Essex, el seu sogre, contra la reina Isabel. Lord Rutland, condemnat a mort, fou perdonat a canvi d'una forta indemnisació. Cóm es que la familia del comte no reivindicá pera ella la gloria que li prenía'l comediant de Stratford, William Shaxper, que apareix en l'obra del professor Dembion com home de palla? Pera resoldre aquest y altres aspectes de l'enigma shakesperiá ha examinat 3,500 documents en vint anys abans de donarnos el seu llibre «L'auteur d'Hamlet et son Monde». Peró aquests 3,500 documents sembla que no descobreixen cap nova bellesa a les tragedies que duen el nom de Shakespeare.

⁂

Lo que no s'ha discutit encara es el fet de que Shakespeare, el que fou tingut com autor únic de les obres representades com seves, al morir a Stratford, als cinquanta y dos anys, després de cinc anys de silenci (que essent d'ell es un trágic silenci) no més hi havien publicades setze de les trenta vuit obres que se li atribueixen. Diu un historiador: sería curiós pensar que si'ls manuscrits de Shakespeare s'haguessin cremat a la seva mort, no coneixeriem el «Macbeth», ni l'«Otelo», ni'l «Com vos plaurá». Dos amics del poeta salvaren les seves obres: HEMINGE y CONDELL. (No son dignes aquests dos noms d'ésser escrits en majúscules, un cop a la vida?) Peró si les seves obres no foren editades en vida del poeta després, en un sigle, han caigut sobre la tomba de Shakespeare biblioteques senceres de comentadors que interpreten cada ratlla de cadascuna de les seves obres. L'orde cronológic de la producció shakesperiana ha fet sorgir sistemes, com la posició de la lluna y la terra y com les dinasties egipcies. Un poeta anglés feia dir a l'ombra del poeta contra'ls seus primers comentadors: «més valdría que fessiu formatges y coques amb tota cura que no pas venir cóm veniu a remenar y putinejar en la meva tomba». Dels comentadors moderns, n'hi ha més d'un que merexería la mateixa invectiva del poeta indignat, encara que cada dia se fa més complicat l'enigma de l'originalitat de l'«Otelo» o del «Romeu y Julieta». No sabem si es l'ombra de lord Bacon, o la del comte de Rutland, o la del bon burgés de Stratford retirat de l'art d'escriure obres inmortals l'ombra que deuríem evocar contra'ls seus profanadors.

⁂

Dels drames shakesperians, el que ha deixat darrera seu una estela lluminosa més visible, es el «Romeu y Julieta», per ésser la passió de l'amor, — la passió que més viva admiració desperta,—la que mou als personatges vers la solució trágica. En «Romeu y Julieta» hi han frases que son una llevor feconda de psicología viva, com aquelles paraules de Romeu a Frá Llorens (en l'escena tercera de l'acte tercer); «No podeu parlar de lo que no sentíu», quan el bon frare li diu que li donará un consell. Tot lo que han dit els homes sobre la veritat y la sinceritat no es més que una digressió nascuda d'aquelles paraules del poeta.

«Romeu y Julieta», que ara ha estat posada en les taules del Novetats amb tot el seu canvi continu de decor pel seguit de les escenes, dona valor a lo que ha dit un poeta; que l'unitat de lloc en els drames shakesperians es la terra, tota la terra. La passió dels amants de Verona es d'una simplicitat y de una forsa tant intenses que'l nom de la ciutat aont fou suposada l'acció de la tragedia, desapareix y es la terra la que pren la gloria d'haver estat teatre de l'heroisme de Julieta. Deia Heine que'l poeta coneix per dirho així la circonferencia y el centre de totes les coses. Shakespeare en «Romeu y Julieta» desla passió humana a l'entorn del centre descríu'l més ample cercle a que pot arribá la Mort, que l'engoleix com una forsa d'atracció peró la passió transfigura aquest punt central y la fa inmortal an ella, a la Mort que va cloure'ls parpres de Julieta sobre els llavis de Romeu. En aquesta tragedia com en tota la producció shakesperiana tots els elements de bellesa se fonen en una sola emoció d'elevació poética per damunt de tots els nivells mesurables: l'humorisme agudíssim de la primera escena entre'ls criats dels Montescos y els criats dels Capulets, el lirisme de l'escena del comiat, quan s'inicia la claror del sol; el fort contrast anímic de Romeu quan se plany de son amor per Rosalía y quan cerca la mort al serli coneguda la fí de Julieta; la rapidesa amb que l'amor s'endinsa en l'ánima de Julieta, posseintla tota amb la seva febre. Cada element de bellesa es un grau de perfecció que se ajunta als altres, y tots ells se confonen, sense que's pugui distingir un element de l'altre sense un esfors analític. D'aquesta fusió dels elements de que es formada la tragedia, ne vé'l seu prodigiós equilibri, la serenitat que envolta'ls moments de més fonda exaltació passional. Així en l'escena II de l'acte III, quan Julieta sab per la seva vella dida que Romeu es exilat pel princep y recull l'escala de corda per ont l'amant havía... «Pobre escala, ets desenganyada com jo, perque Romeu es exilat! Vosaltres que haurieu fet de camí fins al meu Llit! Oh, Verge, desllleixo com una viuda encara verge. Camino vers el llit nupcial. Es la mort, en lloc de Romeu, qui pendrá la meva puresa!» En aquestes paraules s'hi fonen els més diversos elements: una exclamació de dolor, que evoca el plaer desvanescut, amb una sobrietat ben grafica—l'escala de corda que havía de dur a Romeu fins al a cambra de l'esposa;—el sentiment del dolor que vindrá, per l'ausencia de Romeu, dolor que ha d'ésser intens fins a la mort, la recansa de que sigui la mort la que prengui la puresa que Romeu havía de fer seva. Moments com aquests en una literatura la fan per sempre més perdurable, perque son moments d'eternitat.

⁂

La traducció de la tragedia dels amants de Verona es una tasca per la qual totes les forses son febles. L'Ambrós Carrión al gosar empéndrela ho ha fet potser amb la pruhija de fínirla aviat com s'observa en el treball de rima que es molt deficient comparada amb el dels fragments traduits en prosa. Al traduir amb l'original anglés al devant y amb altres traduccions que li servían de guiatge, sembla que s'ha fixat massa en la traducció castellana den Menéndez y Pelayo, que no es pas un model de traduccions (y no gaire digna de la producció admirable del gran polígraf). La necessitat de fer una traducció reduida, ha estat la causa de que'l traductor deixés de banda fragments de l'original aont s'hi tanca la més pura bellesa, com aquell en que Julieta va demanant a la seva dida—amb una fina dissimulació femenina—el nom dels joves que surten de la festa, en casa de son pare (escena V de l'acte I) y al passar Romeu y no saber la dida com se diu, li encomana Julieta se n'informi: «Si es casat, sigui la tomba mon llit nupcial!» Aquestes deficiencies, que no eren de esperar del talent de l'Ambrós Carrión, treuen a la seva traducció una part de la seva valúa. Y son degudes, més que a tot, a que'l poeta no té encara gran domini de la flexibilitat y prou coneixement del sentit de la llengua castellana amb que ha volgut traduir l'inmortal tragedia.

⁂

Espléndida la presentació escénica del «Romeo y Julieta», sobressortint la decoració de l'escena I de l'acte V,—un carrer de Mantua—obra admirable de l'Olegari Junyent. La nit de l'estrena, no estava encara prou entrenada la companyia en l'interpretació dels personatges, y sols la senyoreta Velázquez y el senyor Vaz sostingueren l'acció amb en Ricard Calvo, les condicions del qual se adapten meravellosament a una personalíssima creació del Romeu.

***ESPANYOL:** La casa de tothom, comedia en 3 actes de Josep Morató.*

En les seves comedies, en Josep Morató ens posa davant dels ulls un full de la novela quieta y dolorosa, que es la vida de les familles de la petita burgesía. Novela sense sotregades, gairebé sense peripecies, amb un nivell sempre a la mateixa alsaria, amb la ondulació de les aigües d'un llac, més aviat que amb la remorosa violencia de les ones en el mar. Es la vida en que'ls més forts sofriments se reclouen entre les quatre parets d'una cambra, aont els mobles sabrien dirnos, si parlessin les coses, els sentiments que mouen a les persones que amb ells viuen, més que no pas totes les batxilleres veines del carrer plegades. Tots els colors, tots els matissos s'hi fonen en una tonalitat grissa, com si un vel de boira fina envoltés els temperaments y les accions. En «La fortuna boja», «Les enguníes del repós», «El comensar de les coses», «Les arrels», «El tresor», hi ha una idea dominant, una mateixa sensació que's tramet d'una obra a l'altre donántlishi una unitat de concepció ben visible. Aquella idea dominant y aquesta sensació arriben a «La casa de tothom», com el ressonar d'una veu ja coneguda. La darrera comedia den Morató no's desvía pas del camí que les anteriors comedies havien senyalat. Y si «El tresor», l'immediatament anterior, marcava un canvi de técnica teatral en el sentit de donar un interés més viu a l'acció per un hábil efectisme escénic, en «La casa de tothom» retorna'l comediógraf a la seva vella norma, a una discreta mesura y a una reposada manera de desenrotllar l'acció. En una de les escenes de la seva darrera obra, hi ha una noia que capdella una madeixa de fil posada entorn de l'espatller d'una cadira, y que posa'ls seus miraments en que la madeixa no s'embulli. Així, la manera de fer den Morató: l'acció de cada comedia seva es una madeixa que ell va capdellant amb tota cura perque cap més entrebanqui l'atenció del públic.

⁂

La casa del senyor Ramón es la casa de tothom. Es un bon home que amb prou feines pot sostenirse en ell y les seves dúes filles. la Laura y la Gloria, amb el sou que guanya en una casa de comers y encara a la seva taula hi menjen sempre'ls parents que han vingut a ciutat amb poques ganes de guanyarse la vida per ells mateixos. Un cunyat y el seu fill no fa gaire temps que marxaren a l'América, pagantlishi'l passatge'l senyor Ramón. Un cosí viu també amb l'esquena dreta. Un noi que tracta com un fill, cerca colocacions pera tots menys per ell. Y els parents sembla que no ho agraeixen gaire. Un professor vell de matemátiques també ha cercat redòs a la casa, peró es l'únic que's allibera del seu pes tan aviat com troba una plassa en un colegi. La filla gran veu amb enguníe com son pare trevalla forsa d'hores pera poguer mantenir tots els que el volten, peró son pare es massa bó pera gosar dir als parents la seva situació. El cunyat y el nevot que havien marxat, tornen un vespre. No hi havia rés a fer a l'América. Malguanyats diners els dels passatges. Ells venen a fer més feixuga la cárrega del seu parent.

En Morató en els tres actes de la seva comedia ens fa seguir el filat de totes les enguníes que passa en Ramón per la seva bonesa. La noia gran s'ha de casar, peró el día abans de les bodes, per escrúpols voldría el pare que s'esperés uns dies. Ha perdut la colocació que tenía, perqué la fadiga dels seus treballs de cada nit el deixaven sense forces a l'endemá y la seva tasca s'endarrería en el despaig. No voldría ésser un pés pera'l seu gendre, jove de bona posició, perqué recorda el pés que per ell han estat els seus parents. Bones noves donen al conflicte una solució consoladora: el principal del senyor Ramón s'ha convensut de que ha fet mal de treure a son antic empleat, y el fa cridar pera pendrel altre vegada. La filla gran podrá casarse el día fixat. La filla petita també ha trobat promés en el jove afillat que ha establert una agencia de colocacions. Y fins el senyor Ramón trencará el viudatge casantse amb donya Francisca, una viuda fresca y rica molt amiga de la familia.

⁂

Així es cóm l'autor de lo que podía ésser un drama fosc y dolorós n'ha fet una comedia amable, donant solució optimista a les peripecies que soben a la familia del senyor Ramón, y aclarint totes les notes grises que hi havía en el fons de la comedia. Y això no es pas romanticisme blanc que vulgui infondre l'autor a la seva obra pera oposarlo a la corrent del romanticisme tenebrós, tant forta en el teatre, que dona solució de tragedia a tots els conflictes familiars. Es més aviat una consequencia natural de l'idea, que sembla tenir l'autor, de la comedia. Si ha d'ésser la comedia un genre literari que reflexi les coses de la vida a través d'un prisma que al reflectar la llum atenuihi els raigs forts y intensifiqui els clars, s'ha de dur al teatre els neguits y alegries del recló familiar peró donántshi el caient consolador de les coses que no veu remei o manera de resoldres per bé. Així lo que podría semblar ingenuitat es bonesa d'ánima, y quan se té la trassa den Morató pera teixir una acció escénica, aquest aspecte d'ingenuitat pren un relléu de forta simpatía.

⁂

Les senyoretes Mestres y Plá, la senyora Baró y els senyors Aymeric, Daroca, Galcerán y Capdevila contribuiren a l'éxit de «La casa de tothom amb la justesa que donaren a l'interpretació dels seus papers.

ALEXANDRE PLANA

del problema financier, peró si una reforma, que encara pot esser susceptible de millora. Per això votaré amb convenciment l'aplicació de la llei amb tots els seus suspensius, per l'arrelament y aixampament dels fins que puguin arribar a axugar el déficit, faré tot lo que estigui en les meves forces. (Molt bé, molt bé).

A sopar

Es un quart de deu y l'arcalde pregunta si havent transcorregut les hores reglamentaries s'aixeca la sessió.

Amb tal motiu se promou un curt debat, en el que intervenen els senyors Abadal y Mir, acordantse suspendre la sessió pera reprendrela a les 11.

A dos quarts de deu, donces, se suspén la sessió.

Després de sopar

Se reprén la sessió a dos quarts de dotze.

L'arcalde concedeix la paraula al senyor Lladó, peró quan aquest se disposa a parlar li donen un recado.

Se fa un silenci y el senyor Lladó abandona el consistori. Després l'arcalde anuncia que'l senyor Lladó s'ha tingut d'ausentar, per qué la seva senyora ha sigut presa d'un accident. El senyor Lladó ha sortit acompanyat del senyor Guñalons.

Parla'l senyor Muntanyola pronunciant un llarc discurs rebatent afirmacions del senyor Mir.

En el transcurs de la seva oració es critica la qüestió per l'arcalde.

Intervé el senyor Figueras, en nom dels dissidents, per trovarse ausent el senyor Lladó. En Figueres pronuncia un discurs de combat, arremetent contra'l senyor Mir y Miró, de qui diu que no representa les aspiracions del partit radical.

Quan en Figueras está al bó de la seva escomesa entra'l senyor Lladó ja de retorn de son domicili. Aixís, donces, el senyor Figueres acaba son discurs pera deixar la plassa al qui diu «mon que'e».

Y parla'l senyor Lladó entre l'expectació del Consistori.

Diu que'ls senyors Lluhí y Abadal han parlat en nom de les forces que representém; s'ha vist en sos discursos una adaptació de pensament entre representats y representants.

No aixís el senyor Mir y Miró, qui ha parlat en absolut del divorci dels elements que l'integren al consistori. El senyor Mir ha parlat en reaccionari, el senyor Abadal en liberal-conservador y el senyor Lluhí en perfecte republicá.

Pera provar el divorci del senyor Mir y Miró de l'opinió del partit radical, llegeix una interviú que publicá «El Progreso» amb don Alexandre Lerroux, el qual declara y proclama la bondat de la llei.

El senyor Mir:—Això era abans de la llei.

El senyor Lladó.—Abans de promulgada en «La Gaceta», peró després de votada en Corts.

Segueix el senyor Lladó dient que si el senyor Mir representés al partit radical aquest no representaría als obrers per quan moltes societats obreres y cooperatives se han dirigit a la Junta demanant la sustitució dels consums.

Tinguis en compte, diu, que sols se demanarán al contribuient 1.600,000 pessetes al contribuient. Y encara aquesta cantitat pera pagar el personal que resultarà una càrrega de justicia. En canvi si prorroguém el règim de consums haurém de demanar vuit milions de pessetes.

El senyor Mir: Es que'l govern no donarà'ls medis sustitutius.

El senyor Lladó: Això si'l comte de Romanones fa un cop d'Estat, es a dir si se posa la llei per montera, presentantse més revolucionari que S. S. (Rialles.)

El senyor Guñalons: Si no n'es de revolucionari'l senyor Mir! Sie era carlí! (Més rialles.)

El senyor Lladó, continúa.

Tinguis en compte que'l senyor Mir quan confeccionà'l pressupost, gravava les tarifes de consums en tres milions de pessetes y ademés, posava l'impost de lloguer. Y aleshores defensava l'impost davant dels vocals associats, als que calificava de «fills del bombo», perque li tiraven el pressupost a terra, mentres ara'l denigra.

(Segueix la sessió.)

La mateixa importancia revestí l'altre acte celebrat a Bellpuig.

—EL REY dels licors
Ferro-quina CALISAY.

En virtut de la reglamentaria renovació de càrrecs de la Cambra de la Propietat Urbana que va tenir lloc a l'Assamblea del dia 21 del mes actual, la Junta directiva ha quedat constituída en la següent forma:

President, Duc de Solferino; vis-president primer, comte de Lavern; vis-president segón, marqués de Soto-Hermoso; secretari general, don Josep María Brugada; comptador, don Emili Ragull; tresorer, don Wifred Trilla; arxiver bibliotecari, don Alfons d'Olivela; vocals, don Santiago Sansaldador, marqués de Barbará, don Isidre Gassol, don Josep Marsans, don Antoni Prim, don Isidre Iglesias, don Francesc Cabañes, don Antoni Jansana, don Josep Ciurana, don August de Rull, don Fèlix Fages, don Manuel Bassons de Puig, don Heribert Pons Arola, don Josep Bellés, don Tomás Burrull, don Felicià Nadal, don Josep Marí y don Joan Grinó.

—Regals, gran assortit, turró de crema y el tan exquisit de Concentaina. «Azucarería» Puigdomènech, Rbla. Flors, 30.

El Jurat nomenat per l'Associació pera'l Foment de les Rambles, ha distribuit de la següent forma, els premis concedits per dita entitat als establiments que varen tenir més ben adornats o presentats els seus aparadors.

El premi d'honor ha quedat desert. Gran premi a don Blau Fournier Cuadras. Premi extraordinari al senyor fill de don Josep Vidal y Ribas, sucursal Rambla Sant Josep, 23. Premi especial, don Francesc Sangrá. Primer premi, don Vicens Rota. Segón premi, don Joan Magriña, amo de «La Castellana», y tercer premi, a don Tomás Munbrú.

-Vaixelles y crestalleries
FAYANS CATALA, CORTS, 615.

L'entitat choral «Lira Marinense», celebrará el proper-vinent diumenge, a les quatre de la tarde, en el local de l'Ateneu Obrer Martí (carrer de Besalú, números del 14 al 20) un gran festival amb motiu de les bodes d'or de dit chor.

En aquesta festa hi pendrán part les entitats chorals «Perla Agustinense», «Eco de Catalunya», la Secció choral de Fraternitat Republicana «El Pueblo» y la renomenada «Banda Obrera Marinense».

La Cambra de Comers y Navigació d'aquesta ciutat, en la seva darrera sessió, va estudiar detingudament els dictamens emanats de les comissions d'Expansió Económica y d'Assumptes Marítims sobre la proposta que la Junta d'Obres del Port de Barcelona s'ha vist en la necessitat de formular pera la revisió de les tarifes d'arbitris y serveis que regeixen en dit port, en virtut de lo ordenat pel ministeri de Foment en R. O. de 3 de setembre darrer. La Cambra, per tants justificats, va acordar manifestar el seu criteri absolutament contrari a lo disposat en la materia.

S'acorda també telegrafiar al president del Consell de Ministres significantli la conveniencia de l'aprovació rápida del projecte de llei de dipósits francs.

Després d'altres acords no menys importants, s'acabá la reunió.

—Linfatisme, escròfula, debilitat; el millor medicament SOLUCIO GIOL.

El nostre amic, el síndic d'aquest Ajuntament don Antoni Sorra y Furnells ens ha enviat dos bonos triplicats que hem repartit entre families pobres. En nom dels reconeguts, doném gracies al donant.

Notes útils

-Champagne Mercedes
CUVEE RESERVEE
SUPER PRIMA
EXTRA DRY (molt sec)
Exposition Universelle Bruxelles 1910
GRAND PRIX

Rotllet del Treball

La Societat de boters a l'opinió

Aquesta societat ha dirigit a l'opinió un manifest en que acusa amb frases enérgiques als treballadors que han traicionat als seus germans boters de Vilafranca.

En el manifest se tira en cára als esquirols la seva traició estampant els seus noms pera que siguin de tothom coneguts.

Ocupa el primer lloc d'aquests noms Joan Marí (Mandra) y el segueixen Joan Giralt, Miquel Almirall (Garrisa), Antoni Pasqual (Llarg de Pasqual), Joan Surio, Pere Marí (Perot de Cantallops), Jaume Saumell, J. Juncosa (Baró), J. Alorn (Chocolate) y Isidre Bugés.

El manifest acaba amb les paraules que segueixen:

Treballadors, apartèuvos de tota aquesta gent que tant de mal a fa la causa de tots. El contacte amb els seus pot esser perjudicial, perqué son els vostres enemics y solament mereixen el més sobirá dels vostres desprecis.

Treballadors! Boycotegeu a tots els que amb son indigne procedir han sigut posats a la vindicta pública.—La Comissió de Vaga.

Vilafranca del Panadés, 18 de desembre de 1912.

Reunió important

A totes les Societats obreres de Barcelona y son radi se'ls hi participa que'l dijous, día 26, a les once del matí, en el carrer de Ponent, 24, segón, tindrá lloc una reunió de delegats de les mateixes pera tractar assumptes d'importancia.

Com els assumptes a tractar son de gran urgencia, esperém que no quedará cap entitat sens esser representada.—La Comissió.

Teatres y Concerts

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Del 26 de desembre al 5 de janer se fará en el Palau de la Música Catalana un petit curs normal pera la demostració y l'estudi del métode de Gimnástica Rítmica y Estética de E. Jacques Dalcroze.

Aquest curs, dedicat molt especialment als educadors en general y, d'un modo més directe, encar, als mestres de música dels conservatoris, dels orfeons, de les escoles primaries y també als mestres de gimnástica y de dansa, desitjosos de basar llurs ensenyances en un profon coneixement de les relacions que poden establirse entre'l ritme musical y els moviments corporals, se donará baix la direcció pedagógica y artística del mestre Joan Llongueras amb el concurs de Na María Ehrengut, ambdós professors amb diploma de l'Institut d'Hellerau.

El programa d'aquest curs comprén:

Estudi práctic de la Gimnástica Rítmica.

Conferencies sobre la finalitat del métode.

Demostracions de Gimnástica Rítmica amb el concurs de deixebles del mestre Llongueras.

Les inscripcions poden ferse a la Consergería del Palau de la Música Catalana, fins al 25 de desembre corrent.

Successos

ATROPELLS

En el carrer de l'Hospital una tartana atropellá a Ampar Guardia y Assumpció Andréu, resultant la primera amb una contusió al ventre y la segona amb una ferida en el peu esquerre.

Ambdúes senyores foren assistides a la Casa de Socors de les Drassanes.

A la carretera de Ribas un automóbil atropellá a Josep Solano, produintse contusions a la cara.

El ferit fou auxiliat a la Casa de Socors de la Rambla de Sant Pere.

ALARMA

Ahir a la tarda, y quan més grossa era la formació a la Rambla explotá al passar per la del Centre un neumátic d'un automóbil, produint el soroll gran alarma entre'l públic, per ignorar aquest de lo que's tractava.

Abundaren els espants y les corredisses, peró mercés a la serenitat (alguna vegada s'havíen de tenir) dels agents de seguritat, l'alarma quedá desvanescuda al cap de pocs moments.

Informació de Catalunya

(Per telègraf)

Les festes de Figueres

Figueres, 23-18'50. — A consequencia de la forta pluja que está caient sobre aquesta ciutat, s'ha sospés la gran festa d'aviació que s'havía de celebrar avui.

D'abonansa el temps, se celebrará'l dimecres y el dijous, es a dir, per Nadal, lo qual farás ens dubte que hi assisteixin encara més forasters. Hi ha gran interés y entusiasme, perque tothom recorda l'éxit de la primera festa d'aviació celebrada per les Fires de Santa Creu, del maig.—El Corresponsal.

ANUNCIS OFICIALS

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA

Obligacions 3 per 100.- Emisió de 15 Juny 1897

En el sorteig celebrat en el dia d'avui pera'l reemborso de vuitanta obligacions, de conformitat a l'escriptura d'emissió de les mateixes, ha correspost la sort als vuit lots de deu obligacions cada un que a continuació s'expressen:

1.—	11.051	a	11.060
2.—	5.351	a	5.360
3.—	10.881	a	10.890
4.—	11.731	a	11.740
5.—	13.781	a	13.790
6.—	331	a	340
7.—	8.781	a	8.790
8.—	7.631	a	7.640

Amb arreglo a la propia escriptura de emissió, se participa als interessats que podrán percebir desde'l primer de janer próxim, els dies laborables, la quantitat de cinc centes pessetes per cada una de les obligacions compreses en els vuit lots amunt indicats, deducció feta de l'impost sobre la prima d'amortització.

Dit pago's verificará en la Caixa de la Societat Anónima Arnús-Garí, Nova de Sant Francesc, núm. 7, d'aquesta ciutat, y a París, al canvi corrent, en el Crédit Lyonnais, Boulevard des Italiens, 19, mitjansant entrega dels títols reemborsables amb el cupó número 33 y següents.—Barcelona 23 de desembre de 1912.—El Director, M. Bruniquel.

INFORMACIO DE BARCELONA

A l'Ateneu Autonomista del districte sisé (Muntaner, 6) se celebrará, demá, dimecres, festivitat de Nadal, a les deu en punt de la vetlla, un gran ball d'orquesta.

Quedan convidades totes les entitats catalanistes.

«La Societat «Els Units» celebrará un extraordinari ball d'orquesta, a la nit del 25 del corrent en el seu local, carrer de Sant Pau, 83, entressol. Hi haurá gran batalla de confetti y aument d'orquesta.»

—Aumentant la resistencia de l'organisme per l'absorció dels aliments ben digerits, y efectuantse l'assimilació, no hi há dupte que la nutrició ha d'esser normal. Això li passa als malalts que usen l'Elíxir Estomacal de Saiz de Carlos.

Molt nombrosa feu la concórrencia a la Junta general celebrada per la prós era entitat «El Foment de la Marina Espanyola», imperant la més franca germanor y aumentada per la majoría dels socis, que navegant envieren els poders pera poguer votar a favor del criteri regnant entre la majoría de no entrar a formar part de la Federació de Oficials de la Marina Civil» per creure que en son reglament y en son programa hi han trabas pera'l desenrotllo de les seves nobles y justes aspiracions.

Per aclamació, fou nomenada la meitat de la Junta Directiva, quedant aquésta constituida en la següent forma: president, Pere Fust; vis-president, Avelí Mas; secretari, Joan Quintana; vis-secretari, Enric Palau; tresorer, Just Marles; vocals, Ramón Argelich, Raimond Garriga, Enric Marí, Josep Orpí, Diego Puyurull, Carles Salvadores, Pau Just y Josep Torras.

—Casa Sangrá, Lavabos, Banyeres, Waters.

Ahir al matí, uns 80 socis del Círcol Industrial d'aquesta ciutat visitaren l'Escola Industrial de l'Universitat, així com també les sales d'astronomía y física, havent quedat tots altament satisfets per les seves atencions rebudes pel personal encarregat de les mateixes, per quin motiu la Junta Directiva d'aquest Círcol els hi dona les més expressives gracies per tot lo que han verificat dits senyors, els quals facilitaren tota classe de datos y explicacions referent a la maquinaria de física y astronomía.

El diumenge passat, día 22, l'Unió de Vinyaters de Catalunya va celebrar dos actes de propaganda a la provincia de Lleida que, amb tota seguritat, han de resultar molt profitosos pera l'engrandiment de dita entitat y dels ideals que simbolisa y defensa. El primer va tenir lloc a les deu del matí en el local de les escoles municipals de Palau d'Anglesola, amb tant nombrosa concorrencia que omplenava aquell espaiós local. Presidí l'arcalde de la població y feren ús de la paraula els senyors Botero, Barnadas, Tarrull y uns altres dos oradors representants d'altres tantes associacions de la rodalia, els quals s'expressaren d'absoluta conformitat amb lo dit pels representants de l'«Unió». Acabat l'acte, y en mitg del més gran entusiasme, foren obsequiats els oradors amb un explèndit banquet en el que hi concorregué lo bó y millor dels propietaris viticultors dels pobles veíns.

Informació telegràfica

Madrid 23, de 10 matí a 9 nit

Els carrils complementaris

En la sessió del Senat d'ahir s'aprová el projecte de ferrocarrils complementaris després d'una gran resistencia dels senyors Sánchez de Toca y Allende Salazar, si bé coincidien en que'l ferrocarril del Noguera-Pallaresa, per la seva especial situació, com ferrocarril convingut amb Fransa, devía desglosarse del projecte.

Moment hi hagué en que's produí en tals termes la discussió que semblava que'l projecte aniría a extramurs, segons la frase consagrada ja pera aquestes coses.

Vensuda la resistencia dels valencians per les declaracions del comte de Romanones de que pera'l ferrocarril directe de Madrid a Valencia se presentaría un projecte de llei concedint la garantía d'interés del 5 per 100, y declinada per part dels conservadors, la responsabilitat en l'aprovació del projecte, el govern pogué cantar victoria.

A la sessió hi assistiren no sols els senadors, sinó també els diputats catalans que's troben a Madrid.

El senyor Girona, l'enérgica actitut del qual tant ha influít en l'aprovació del projecte, estava atent a totes les incidencies del debat y disposat a correspondre en altres objectes a lo que's fes amb el de ferrocarrils complementaris.

En el debat s'hi registrá una nota molt interessant.

El senyor Villanueva, que pronunciá un dels millors discursos, contendint amb el senyor Sánchez Toca, se dolía de que'l projecte sobre la vaga ferroviaria hagués anat extramurs per escrúpols doctrinals o per concessions a la galería, peró sentant l'afirmació de que, rehusada o no aquesta llei, el dret a la vaga ferroviaria, cas de plantejarse, amb la Llei, no hi hauría govern que la tolerés.

La Rifa de Madrid

Aquesta matinada s'han presentat al Jutjat varies denuncies per pèrdua de décims pera'l sorteig d'avui.

Dona la casualitat de que, de tots els décims que's diuen perduts, n'han sigut despatxades infinitat de participacions.

A pesar de que aquests dies no's trobava un décim a les administracions, aquesta matinada se n'han vegut molts pels venedors ambulants, els quals no exigien la elevada prima que dies enrera.

La curiositat per presenciar el sorteix a la Casa de la Moneda es cada día menor, en lo que afecta a les primes, aixís es que'ls pobres que han passat prop de dos dies fent cúa prop de la Casa de la Moneda, han venut els seus llocs per quantitats irrisories.

Encara sort que la nit ha sigut menys freda que la passada y no han faltat persones caritatives que han enviat als «coleópteros» quelcom per menjar y beure.

Els llocs pera entrar a presenciar el sorteig s'han cotisat a molt baix preu.

Pel primer s'han donat fins a 7 pessetes y els restants, fins al set, de 4 a 5, y pel 8 y 9 una pesseta.

Un dels primers llocs de la cúa l'ocupava un capitá que tingué tant poca fortuna que al cap de 48 hores de plantó no ha conseguit ni una sola pesseta.

La seva historia es una tragedia.

Se diu Josep Cabrera y es nebot del general carlista d'aquest cognom.

Se troba en la miseria perqué en baralla amb superior seu en la qual resultaren tots dos ferits, sofrí una suspensió d'empleu y sou per tres anys.

En la guerra de Cuba y pertaneixent al regiment de cavallería de Pizarro, prengué part en el combat de les Lomes de Tapaste, y rebé 25 ferides de matxet y tres cops de destral en una cama, la qual li fou amputada.

La Reina Cristina li regalá una cama de goma que li costá 10.000 rals, y que ara té empenyada en 20 durus.

Apart la sospensió d'empleu y sou que sofreix se troba en tan miseria situació perque s'ha gastat amb una dóna prop de 20.000 durus.

L'any passat assistí al sorteig y doná 20 pessetes pel lloc.

A primers del próxim mes de fetrer recobrará sa categoría y tornará a cobrar la seva paga: unes 400 pessetes mensuals.

Diariament acut a la tribuna pública del Congrés.

Pel lloc sol treure de 4 a 5 rals, que es de lo que viu.

PREMIS MAJORS. — Primer premi: 6.000.000 pessetes. Número 10,644, Santander.

Segón premi: 3.000.000 pessetes. Número 3.094, Madrid.

Tercer premi: 2.000.000 pessetes. Número 45.549, Barcelona.

Quart premi: 1.000.000 pessetes. Núm. 34.789, Sevilla.

Quint premi: 500.000 pessetes. Número 32.796, Barcelona.

Sisé premi: 250.000 pessetes. Número 47.151, Madrid.

Premiats amb 100.000 pessetes. — Números 19.720, Madrid; 8.731, Madrid; 2.357, Santander.

Premiats amb 90.000 pessetes. — Números 7.951, Barcelona; 27.870, Bilbao; 47.391, Barcelona.

Premiats amb 80.000 pessetes. — Números 16.852, Madrid; 24.375, Sant Feliu de Llobregat; 39.296, Segovia.

Premiats amb 70.000 pessetes. — Números 14.856, Madrid; 44.233, Barcelona; 27.666.

Premiats amb 60.000 pessetes. — Números 18.216, Madrid; 44.821, Madrid; 42.026, Barcelona.

Premiats amb 50.000 pessetes. — Números 8.041, Madrid; 5.706, Madrid; 39 mil 895, Saragossa.

Premiats amb 40.000 pessetes. — Números 12.253, Alacant; 44.908, Santander; 29.424, Zamora.

La grossa a Santander

Santander, 23.—La noticia de que havía correspost an aquesta capital el premi major del sorteig d'avui de la rifa, ha causat gran alegría en el veinat.

En el mes de juliol últim tocaren a Santander tres «gordos» seguits. No's recorda sort igual.

El bitllet del número premiat avui amb sis milions de pessetes fou venut per la administració de loteries dels fills den Pau Marina.

La mateixa administració va vendre un dels primers premis del mes de juliol.

Set décims del «gordo» d'avui els porta la casa de banca Fills d'Estanislao Abarca, la qual ne va repartir un entre la dependencia y enviá altre al farmacéutic don Dámaso Pardales, de Sant Vicens de Panes (Oviedo).

Altre décim lo va adquirir un negociant de bestiar nomenat Bernad Escudero, que repartí participacions entre varis companys tots els quals interessen quantitats crescudes.

Altre décim lo va adquirir la viuda de Rada, que també lo va repartir.

Altre décim s'enviá a don Alfons Verdugo, veí de Torrelavega.

Al tenedor de libres de la casa Abarca, nomenat Brauli López, li han correspost 18.000 durus.

Les redaccions dels periódics están plenes de públic. Aumenta la alegría.

Un cadavre

Melilla.—En les excavacions del Gurugú ha sigut trobat el cadavre d'un home amb el cap separat del tronc.

Vestía decentment y en una butxaca li ha sigut trobada una carta datada a Barcelona, firmada per en Faust García Martos, dirigida an en Tomás García Martos.

Bilbao.—El míting organizat per les Joventuts monárquiques, amb el concurs de oradors que han vingut a Madrid, entre ells el senyor Ruiz de Grijalba, se sospengué després de nombrosos incidents y sorollosos protestes.

S'han practicat set detencions.

Una carta

En Cebellos Teresi dirigeix una carta al director de l'«Heraldo», dient que en l'incident que li va ocorre a Barcelona, se tracta d'una amenassa, no d'un «chantage».

La reforma universitaria

La comissió mixta de pressupostos ha estat reunida a la tarde pera resoldre la nova qüestió sorgida amb motiu de la modificació introduida a solicitut dels senadors catedrátics d'Universitats en l'article 12 del projecte.

El ministre d'Instrucció no s'ha mostrat conforme amb la reforma y la comissió ha autoritzat al senyor Calbetón pera que acordés amb el senyor Alba la fórmula d'arreglo.

En la modificació acordada per ambdós s'autoritza al ministre pera introduir reformes en l'ensenyansa suprimint aquelles cátedres que no tinguin alumnes y refonent en una cada dúes cátedres que no tinguin més que cinc alumnes cada una.

Esvalot al Espanyol

Durant la representació de «La Reina Jove», en el teatre Espanyol, varis joves molt coneguts per les seves idees monárquiques al davant dels quals hi havía el director de «La Monarquía», don Benigne Varela, varen cridar per certes frases que ferien els seus sentiments, protestant sorollosament.

El resto del públic va increpar als interruptors.

Durant una llarga estona va estar suspesa la representació.

S'assegura que amb motiu d'aquest incident ha sorgit una qüestió personal.

El president

El comte de Romanones no rebé, com de costum, als periodistes, per no haver despatxat amb el rei fins després de les dotze.

Part de la grossa a Saragossa

Santander. — Del bitllet número 10.644 premiat amb la grossa, en porta cinc décims la casa de comers «Hijos de Ibarra», dos dècims els empleats de dita casa; un don Llàtzer Bartal, corresponsal de dits senyors al poble de Panes; un altre'ls magatzemistes de cigrons «Viuda de Ralba», y el restant un argenter de Torrelavega.

La 2.ª a Madrid

El bitllet núm. 3.094 al que ha correspost el segon premi en el sorteig d'avui, va esser expedit en l'administració de loteríes núm. 15, establerta en el carrer de Hortaleza, 15.

Rés se sab del poseeidor del bitllet. El dependent de l'administració solament sab que'l va vendre del 23 al 25 d'Octubre. No sab si se'l va endur una sola persona.

La jova Conxa Parreño, a qui va regalar una participació del número 2644 un empleat de correus ha sofert avui un desvaneixement per creurer que havía sigut premiat amb el «gordo» quan ho va veurer en una pisarra.

Aviat se va restablir y pogué convénces de l'erro que havía sofert.

La Mancomunitat

El secretari de la comissió del Senat que entén en el projecte de llei sobre Mancomunitats provincials, senyor Herrero, entregà al senyor García Molinas el dictamen dientli que'l conservase en son poder fins que conferenciés amb el quefe del Govern.

Més tart arribà a l'Alta Cambra'l comte de Romanones y conferencià amb el senyor García Molinas a qui va dir el president del Consell que llegís el dictamen a darrera hora de la sessió.

Tot això ho va soposar el senyor Montero Ríos, y consequent en sos propòsits, no va presidir la sessió.

CONGRES

SESSIÓ DEL DÍA 23

Presideix el senyor Moret, y en el banc blau están els ministres de la Governació y de Foment. La Cambra está desanimada.

S'acorda procedir a eleccions parcials de diputats a Corts per diversos districtes vacants.

El senyor GARCIA LOMAS formula un prec d'interés pera'l districte que representa.

El senyor MIRO pregunta al ministre de la Governació quan se complirá, per lo que afecta a Barcelona, l'article octau de la llei provincial que determina que'l nombre de districtes provincials sigui de la meitat del de districtes judicials en cada provincia.

Demana de prés al ministre de Foment que porti a la Cambra l'expedient relatiu al ferrocarril de Villajoyosa a Denia.

El ministre de la GOVERNACIO contesta que prepara un projecte de llei do carácter general respecte als districtes provincials.

El ministre de FOMENT ofereix treure l'expedient demanat pel senyor Miró.

El senyor BERLANGA pregunta quánt se anunciará la subasta del ferrocarril directe de Madrid a Valencia.

El ministre de FOMENT diu que s'ocupa d'això y que s'anunciará la subasta del ferrocarril en primer de janer.

El senyor SORIANO recorda que's requerí als conservadors pera que acudissin a la Cambra, y diu:

En vista de que no venen, donces el senyor Sánchez Guerra no es quefe ni rés, els adverteixo que deuen tenir el valor de demanar aquí el Poder y no parapetarse radera les columnes del marqués de Valdeiglesias. (Rialles).

(Quant el senyor Soriano aludí al senyor Sánchez Guerra, aquest se retirá del saló).

Segueix dient el senyor Soriano: En aquests moments se tracta dels racons del palau d'una crisi y no teniu el valor de parlar d'això davant dels diputats.

El PRESIDENT: Se dirigeixi S. S. al Govern.

El senyor SORIANO: Això es Govern? Vull que consti ma protesta.

Al comte de Romanones le dic que no's fii de la cassería de Mudela.

El PRESIDENT: Senyor Soriano!

El senyor SORIANO: Deixim S. S., que ja sé qua això li dona molt gust.

Els conservadors volen entrar entre bastidors, pel subterràni per atrac.

Vaix anunciar que m'ocuparía del Tribunal Suprem.

El senyor ZABALA, magistrat del Tribunal Suprem, demana la paraula.

El senyor SORIANO: Es S. S. el Tribunal Suprem o la sala Themis? (Rialles). Oh, diosa! Jo te saludo!

Desitjo fer constar que'ls conservadors no han vingut.

Ara que'l senyor Zabala digui lo que vulgui, puig jo no he dit rés.

(El senyor Sánchez Guerra torna al saló.)

Els senadors ALBORNOZ, COBIAN y FERNANDEZ DE CORDOBA formulen precs d'escás interés.

El senyor MONTERO VILLEGAS (D. Avelí) impugna les manifestacions que va fer l'altre día el senyor Abril sobre'ls arancels judicials.

El Congrés passa a reunirse en sessió secreta.

Se tracta de suprimir la partida destinada a carametlos, la qual proposa'l senyor MORET que desapareixi, a lo qual s'oposaren els diputats fentla subsistir.

S'aprová l'aument de 15 pessetes pera'ls ugiers, destinades a gastos de domicilis. Se tractá d'amortitzar vagants sense aprovarse. S'acordá fer extensiu al diputat de Canaries el carnet pera'l passatge an aquelles illes.

A les 7 y 20 se renusa la sessió pública, llegint el comte de ROMANONES el decret de sospensió de sessions.

S'aixeca la sessió tot seguit.

SENAT

SESSIÓ DEL DÍA 23

El senyor López Muñoz declara oberta la sessió a les 3'45, amb regular concorrencia.

Precs y preguntes.

Orde del día. — Continúa'l debat del tractat.

El senyor LABRA consum el tercer torn en contra.

Diu que parla en nom propi.

Elogia la patriótica tasca del ministre d'Estat y de l'embaixadors d'Espanya a París en aquesta negociació.

Aquest tractat — diu — ve a garantir la nostra personalitat internacional perque fortifica'l nostre prestigi.

Diu que a l'examinar el tractat hi ha hagut un sentiment unánim de que no hem obtingut lo que la justicia ens devía.

Adverteix que'l tractat no passa sense protesta més o menys lleu dels elements que integren nostra política.

Aludeix a la conferencia d'Ageciras y al conveni franco-alemany.

Declara que li sembla bé l'intervenció d'Anglaterra en les negociacions.

Pregunta per qué no s'han pogut mantenir en el tractat els drets que se'ns reconegueren en les conferencies de Madrid y Algeciras.

El senyor MAESTRE de la Comissió contesta al senyor Labra retreient els arguments de sempre. Rectifica'l senyor Labra.

Intervé'l senyor SANCHEZ ROMAN, declarantse disconforme amb el tractat y defensant la seva gestió en el ministeri d'Estat al preparar la Conferencia d'Algeciras. Reconeix amb tot, els esforsos den García Prieto.

Se suspen el debat momentaniament pera fer constar el senyor CALBETON president de la comissió de Pressupostos que fou subsanat l'error de la llei de Pressupostos, suprimint l'esmena de l'article vuit.

El senyor SANCHEZ TOCA parla combatent la gestió del senyor Sánchez Román en el ministeri d'Estat.

Sánchez Toca.

Resumeix el debat el senyor GARCIA PRIETO, repetint les manifestacions fetes al Congrés.

Agraeix les mostres de consideració dels oradors que han intervingut en el debat y acaba declarant que la tasca a fer a l'Africa reclama grans sacrificis, confiant que amb la persistencia de la penetració pacífica y el concurs de tots se desenrotllará a l'Africa la missió civilizadora.

En votació ordinaria s'aprova el tractat.

Se llegeix seguidament el dictamen del projecte de Mancomunitats.

Després, el comte de Romanones llegeix el decret sospenent les sessions y s'aixeca la sessió a tres quarts d'onze.

Informació de l'extranger

La guerra dels Balkans

Comentaris a un discurs

París.—Els diaris, amb rara unanimitat fan constar que les declaracions fetes ahir per M. Poincaré varen ser rebudes amb aplaudiments unánims y calurosos en amb dues Cambres.

Diputats y senadors varen felicitar al president del Consell par haver sigut l'agent de la concordia internacional y haver tingut la sort de poder ser el primer d'anunciar la bona nova.

Esperen que la unanimitat senyalada per M. Poincaré será definitiva y el feliciten per haver remarcat que Fransa no está sola y que'l Govern francés está preparat d'acord amb els amics y aliats, pera sostenir els interessos y l'honor nacional.

«Le Petite Republique» fa notar que'l discurs de M. Poincaré pot facilitar l'éxit de la seva candidatura pera la presidencia de la República.

La conferencia de Londres

París, 21.—En la sessió d'avui de la conferencia turc-balkánica, la delegació otomana ha declarat que accedía a tractar amb els delegats grecs, però amb la condició de que s'autoritzi l'aprovisionament de les plasses fortes sitiades.

Els delegats dels Estats Balkánics han contestat que aquesta qüestió se sortía del domini de la conferencia.

Els delegats turcs han replicat que devíen demanar noves instruccions a Constantinobla.

Seguidament s'ha aixecat la sessió.

La próxima's celebrará'l dilluns.

París, 21.—S'ha facilitat la següent nota oficiosa de la sessió d'avui de la conferencia de la pau.

«Havent demanat els delegats otomans pera entrar en negociacions amb els grecs, l'aprovisionament d'Andrinópolis y havent declarat els delegats balkánics que aquesta qüestió, ja arranjada en l'armistici, estava fora de la competencia de la conferencia, els delegats otomans han declarat que en aquesta nova situació se consideraven obligats a donarne compte al seu Govern. La próxima sessió se celebrará el dia 23.»

Els delegats son rebuts per Jordi V

Londres.—El rei d'Anglaterra, acompanyat del ministre de Negocis extrangers, Sir Edward Grey, ha rebut als delegats de la pau, amb els que ha conversat coralment expressant el seu desitg de que les negociacions tinguin un felis resultat.

El Kaiser pacific

Berlín.—El Kaiser, en una conferencia que ha celebrat a Munich amb l'arxiduc hereu d'Austria, ha expressat el seu desitg de que s'accentúin les corrents d'inteligencia internacional.

Serbia y Austria

Belgrado.—El primer ministre, senyor Pachitch, pera demostrar que Serbia desitja seriament arribar a una solució de les qüestions pendents, ha expressat al ministre de Austria que Serbia deplora sincerament els errors d'algunes autoritats militars en l'afer del cónsul de Prizrend, senyor Prochaska.

Se considera satisfactoriament solucionada aquesta qüestió.

La mobilització austriaca

París, 23.—De Londres comuniquen a «Le Matin» que a causa dels temors motivats per la mobilització austriaca, s'han reunit tots els torpillers al mar del Nord y els acuirassats al de la Manxa.

Els marins no disfrutarán de llicencies de Nadal si Austria no sospén la mobilització.

Nou Combat a Janina

París, 23.—A «The Times» li telegrafien de Constantinobla que la dreta turca fou rebutjada durant el combat de Janina y que en Djavich-Pachá fou mort, lo mateix que'l quefe del seu Estat Major.

L'arribada de reforsos va permetre als turcs obligar als grecs a replegarse cap a Loros.

Les pérdues son considerables per una y altra banda.

Torpillers cap a Rumanía

París, 22.—Londres.—«The Observer», diu que Rumanía ha comprat dos torpillers en construcció a Anglaterra per encárrec de Xile.

Dits torpillers serán entregats a Rumanía el mes de janer prop-vinent.

El princep de Monach pacifista

París, 22.—El princep de Monach, en un discurs pronunciat en un banquet mutualista, ha elogiat els principis de la mutualitat y l'arbitratge.

Ha dit que l'actual conflicte, les consequencies del qual amenassen la pau europea, pot ser solucionat pel tribunal d'arbitratge de La Haya. Sense atentar a la dignitat de cap de les parts hi ha medis d'esvair la emoció ansiosa d'Europa. Aviat será un fet que no sorgirá la guerra europea entorn de les qüestions balkániques, y que d'un cop per sempre el Tribunal de La Haya pronunciará sobiranament sobre'ls punts que no hagin pogut ser solventats en la conferencia de Londres.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu

Avui dimars 24 desembre, tarde, a dos quarts de cinc, 6.ª funció d'abono, de la serie de populars (corresponent al dijous de la setmana passada) L'ópera en 4 actes del mestre Verdi, «Rigoleto» per les senyores Llopart y Bianchi y els senyors Ciaroff, Paccini, Sesona y Giralt. El ballable cómic en 3 quadros y els senyors Biancifiori y Conradi. En assaig «Gala Placidia» del mestre Pahissa.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Companyia Larra- Giménez - Abadía.—Avui, nit de Nadal, grau funció cómica. 2 comedies en 2 actes

AMOR DE AMAR
LAS COSAS DE LA VIDA

Demá: Nadal 4, tarde: «Petit café». Nit. «Un drama nuevo» y «Las cosas de la vida».

TEATRE TIVOLI. — Avui, dimars, tarde a les cinc, Gran vermouth especial. Primer: 2 actes, «La generala». Según la excelent tonadillera

LA GOYA

La que no imita a ningú. La creadora de ses tonadilles. Nit, a tres quarts de deu. Funció especial de Nit de Nadal. Preus de Vermouth. Per una sola vegada, benefici del públic, per ser diada tan senyalada. Primer: L'éxit més gran de la temporada. 2 actes «La Generala», per C. y A, Bailo. Según: Triomf definitiu.

LA GOYA

Unica a Espanya, Demá dimecres y dijous, tarde y nit, grans funcions, prenenthi part en totes, «La Goya». Divendres, estrena de sensació, l'opereta en tres actes «El rey negro», dels senyors Arniches y F. Arias, música del mestre Linke. Tots els dies a les 7 y a les 12 «La Goya».

Teatre Novetats

Gran companyía Cómic-Dramática de
RICARD CALVO Primera Actriu **Lola Velazquez**

Avui dimars, nit a un quart de deu, tercera d'Abono, a benefici del Assil de Vells pobres de Sant Josep

Romeo y Julieta

éxit colossal extraordinari

Demá, dimecres, tarde y nit. Exit de la temporada, «Romeu y Julieta». Se despatxa a comptaduría.

Eldorado. COMPANYIA Avui dimars **Villagómez**

L'entremés «Celos» y la nova comedia en 4 actes, de gandiós éxit, «Las murallas de Jericó». Dimecres: Nadal, tarde: «El matrimonio interino» y «Vencedores y vencidos». Nit, «¡Usted es mi padre!» y «Militares y paisanos». Dijous: Sant Esteve. Tarde: «El flechazo» y «Militares y paisanos». Nit: «El flechazo» y «El matrimonio interino». Dissabte: Gran funció d'ignocents. Estrena de Cascatúes. Debut de les sis coupletistes «Las decididas». Gran llanterna mágica, etc. etc.

Gran Teatre Espanyol

Sindicat d'autors dramátics catalans

Avui dimars a les 9 vespre. Vetllada de la Dependencia Mercantil, la comedia en 3 actes den Morató

LA CASA DE TOTHOM y
EL PINTOR DE MIRACLES

un acte, Rusiñol. Demá, dúes grans funcions: dos quarts de quatre, tarde, «La Sagrada Familia» 3 actes Artís. «Epitalau» 1 acte, Carrión y «Dissabte de gloria». 9 vespre: «Cap y cua», «La casa de tothom» y «El pintor de miracles». En preparació: gran funció d'Ignocents, 3 Estrenes, 3. Vals per avui, a la sombrerería Gili, Hospital, 16, sastrería Santamaria, Plassa Santa Agna, y al local de l'associació.

Teatre Apolo

Avui dimars a un quart de deu, el drama en tres actes «A espaldas de la ley». Según el drama detectivista «La reina de los apaches, contra el Detective, Crosseau», Demá dimecres, «A espaldas de la ley» y «La reina de los apaches». Nit, «Esposa adúltera» y «La reina de los apaches».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits pera avui a les 4 y quart.
ROJOS: Chiquito de Eibar, Trecet.
BLAUS: Anacabe, Salazar.
Nit a un quart d'onze, partit extraordinari.
ROJOS: Gabriel, Lizarraga.
BLAUS: Olamendi, Teodoro, Blenner.
Detalls per cartells.

FRONTO COMTAL

Dimecres 25, «Pasques de Nadal» a dos quarts d'onze, nit. Extraordinari «Ball de Nadal a Sant Esteve», dedicat al famós equip de Foot-ball «Auckland Wanderers» de Neukastle, que va a jugar dos partits contra el «Barcelona» y honrará la festa amb sa presencia. Sorteig de valiosos regals pera ambdosexes. Varis establiments d'aquesta capital regalen invitacions de senyora y caballer. NOTA: Pera palcos y detalls, H. Solsona, Portaferrisa, 7 y 9.

Balena de 13 metres

Enrocada a Sat. Feliu de Guixols. S'exibeix al Paralel, costat del Soriano.

Concerts

ALCAZAR Gran Café Concert. Restaurant de primer orde. Sarsuela alegres. Continuament Grans Debuts.

Gran Edén Concert

Music-hall Parisenc de Primer Ordre
Grans concerts tots els dies Tarde y Nit per una important «Companyía de Varietès».

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - GINJOL, 1

Nit: Gran exit de tota la Troupe.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 106, devant Teatre Comtal Grans Concerts tots els dies tarde y nit, per una important «Companyía de Varietés».

CONCERT - LA GRAN PEÑA - SANT PAU, 83

Tots els dies tarde y nit, grans concerts. Restaurant a la carta. Entrada lliure.

Cinematógrafs

Sala Mercè
4 - Rambla d'Estudis - 4

GRAN CINEMATOGRAF
INTERESSANT PROGRAMA DE PELÍCOLES SENSACIONALS Y DE GRAN NOVETAT
Maravellós Pessebre
Actualitat única a Espanya
EL PALAU DE LA RIALLA
Grutes Fantástiques

DIORAMA Avui vigilia de Nadal «La posada aislada» «El corazón del abuelo»
Conciencia de caballo rojo
y altres fins a 3.000 metres.

Gran saló cine Doré

Avui dimars hermosíssim programa, de pelícoles y

4 Colossals Atraccions, 4

«Petit Junynet» transformista imitadór de notabilitats artistiques. «Rossi Oli». Barristes excéntrics de pimer orde. Los Romeu» el millor duet Espanyol que's coneix fins el día. L'hermosíssima Cansonetista reina del chic y la elegancia «Paquita Escribano».

Sempre debuts y continues novetats, pera els dies de Nadal y Sant Esteve hermosos programes de pelícoles y

Grans atraccions

IDEAL CINE

Precioses estrenes. Preus corrents. «No es oro todo lo que reluce» «El ruiseñor de Bolonia» (en colors, interpretada per la senyoreta Susana) «La conciencia del caballo» rojo 800 m. Exitaz colossal de la joia cinemotográfica «Unidos en la tumba inmensa» en la que la senyoreta Susana Grandais está a insuperable alsada. Demá a les 11 gran Vermouth amb regals als nens.

CINE DIANA

Avui dimars, día de moda. 6 estrenes 6. «Las propinas» pelícola Nordisk. «Amores del Doctor» «La posada aislada» «Excursion a Montserrat» «Viaje de novios» «Fundición primitiva de hierro» «La justicia del abismo» 650 mts. Ultim día «La Baronesa mendicante» 650 m. Bebé es un agente guardián» y altres varies. Demá Festivitat de Nadal, gran Secció Matinal de 11 a 1 amb estrena de «El deber triunfante» y «Vengansa del pescador».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, bouillaibaise. Dissaptes menú corrent y vegetarií.

EXPOSICIÓ DE PISCICULTURA Y PESCA

PARQUE entrada pel carrer de la Princesa. Oberta de 10 a 1 y de 3 a 5 Concert. totes les tardes, per la Banda Municipal. entrada 10 Cts.

Botlletí comercial

23 Desembre de 1912

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotisació oficial

	Oper.	Diner	Paper
Londres, 90 dies vista	.....	26'52	.....
— xec	27'03	.....	27'03
París, xec	7'30	.....	7'30
Madrid y plasses banca, a 8 d/v.	.....	0'30	.....

Efectes públics

	Oper.	Diner	Paper
Deute Int. em. 1908 serie A	86'95	.....	.....
— — — — B	85'00	.....	.....
— — — — C	84'95	.....	.....
— — — — D	84'65	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — — G. H.	87'10	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— Amortisable serie A	101'45	.....	.....
— — — — B	101'20	.....	.....
— — — — C	101'15	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — — F	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
— — — serie A	93'90	.....	.....
— — — — B	.....	.....	.....
— — — — C	.....	.....	.....
— — — — D	.....	.....	.....
— — — — E	.....	.....	.....
— — — dif. series.	.....	.....	.....
Títuls Deute Mun. 1903-4-5	95'50	.....	.....
— — — 1906 A B C	95'12	85'00	95'25
— — — 1907	.....	95'00	95'25
— — — 1910	.....	94'00	94'50
— — — 1912	.....	93'50	94'00
— — Maig 1899 Ensxe.	.....	.....	.....
— — Abril 1907, Ensxe.	.....	.....	.....
— — Reforma 1903	.....	94'25	94'50
— — Mun. de Sarriá	.....	100'25	100'75
Emprèstit Diputació Prov.	.....	103'00	103'50
Fort de Melilla y Xa arines	107'50	107'25	107'75

Obligacions

	Oper.	Diner	Paper
Nord d'Esp., prior. Barcelona	.....	.....	.....
— Lleida, Reus, Tar	.....	.....	.....
— Villalba a Segovia	.....	95'15	95'35
— esp. Alm. Val. Tar	.....	94'65	95'00
— Osca a Fr.ª, alt. lín.	.....	94'35	94'75
Mines Sant Joan Abadesses	.....	80'50	81'00
Tarragona a Barc. y Fransa	58'12	58'15	58'25
Madrid, Sarag. Alic., serie A.	103'25	103'00	103'25
— — — B.	101'25	101'15	101'35
— — — C.	.....	85'85	85'85
— — — D.	.....	94'00	94'50
Madrid a Barcelona, directes	.....	.....	.....
— — Reus a Roda	.....	83'75	84'25
Alm. Val. y Tarrag., no adher.	.....	.....	.....
— — adherides	.....	77'00	77'25
Med. Zam. Or. Vigo, em. 1882.	48'75	48'50	49'00
— — — 1883.	.....	48'50	49'00
— — serie G y H.	.....	79'00	79'50
Asturias, Gal. y León, 1.ª serie.	.....	.....	.....
— — 2.ª hipo.	.....	.....	.....
Valladolid a Med. de Riosecc.	.....	.....	.....
Madrid, Cáces. Port., serie 1.ª	.....	103'50	104'00
— — — 2.ª.	.....	.....	.....
— — — 3.ª.	.....	95'00	95'50
— totsels cent. impars.	.....	.....	.....
Basc-Asturià, 1.ª hipoteca	.....	.....	.....
— 2.ª —	.....	.....	.....
Cariñena a Saragossa	.....	.....	.....
Olot a Girona	.....	.....	.....
Companyia General Tramvies.	.....	96'75	97'25
— An. Tr. Bar. Ens. G.	.....	.....	.....
— Tr. Bar. S. A. y ext.	.....	96'50	97'00
— Barc. Elec.	.....	102'50	103'00
— —	.....	91'00	91'50
Companyia Transatlántica	.....	84'00	84'50
Canal d Urgell	.....	77'50	78'00
Soc. Gen. Aigües Barc.	.....	.....	.....
— — —	.....	83'00	83'50
Comp. Gen. Tab. de Filipines	.....	101'00	101'50
General Sucrera d'Espanya	.....	.....	.....
Comp. Asfalts Asland	.....	.....	.....
— — preferents	.....	91 50	92'00
Port de Barcelona, emp. 1905	.....	.....	.....
— — — 1908	.....	.....	.....
— — Circul. 1909	105'00	.....	.....
— — — 1910	.....	.....	.....
— — — 1911	.....	.....	.....
— — — 1912	.....	104'25	104'75
Port de Tarragona	.....	93'00	93'50
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre	.....	93'50	99'00
Societa Catalana Gas	.....	.....	.....
Foment Obres y Construc	.....	99'50	100'00
Comp. Cotxes y Automóbils	.....	101'00	101'50
Siemens Schuckert, Ind. Elec	.....	100'50	101'00
Societat Valenciana Elec	.....	91'50	92'00
Navegació y Industria	.....	97'50	98'00
Societat Carbons de Berga	.....		

Accions

	Oper.	QUEDA Diner	Paper
Banc de Barcelona	.....	.....	.....
Banc Prestams y Descomptes	.....	.....	.....
Catalana General de Crédit	.....	.....	.....
Societat de Crédit Mercantil	.....	.....	.....
Comp. Reial Canalisació Ebre	.....	.....	.....
Ferrocarrils Andalusos	.....	.....	.....

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÁ, *Rambla del Mitg, 22.*

Borsí del matí

	Obre	Tanca
Interior. fi de mes	84'40	84'40
Alacants, fdem	92'40	92'50
Nords, fdem	98'70	98'75
Orenses, fdem	27'45	27'50
Colonials, fdem	.....	.....
Andalusos, fdem	.....	66'50
Cotons	N/D.	.....
Catalanes	.....	.....

Borsí de la tarde

Interior, fi de mes pròxim	.....	.....
Alacants, fdem	92'15	92'26
Nords, fdem	98'45	98'50
Orenses, fdem	.....	.....
Colonials fdem	.....	.....
Andalusos, idem	.....	.....
Banc Espanyol de l'Illa de Cuba	.....	.....
Cotons	N/D.	.....
Catalanes	.....	.....

Canvis de moneda

Alfons	6'89 p. 100
Isabels	9'80 —
Unses	7'20 —
Or de quatre durus	6'80 —
Or de un y dos durus	5'80 —
Dollars	9'80 —
Lliures esterlines	28'80 ptes.
Francs	6'90 p. 100
Marcs	131'00 —

Borsa de Madrid

Interior comptat	84'25
— fi de mes	84'35
— — pròxim	.....
Amortisable 5 per 100	100'60
— 4 per 100	.....
Banc d'Espanya (accions)	458'00
Accions Tabacalera	298'00
Riu de la Plata	476'75
Sucrera preferents	.....
— ordinaries	.....
— obligacions	78'00
Francs	107'15
Lliures	27'00

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA

LIVERPOOL, 23 *de desembre*

	Anterior Tanca	Avui Obre	1.ª	2.ª	Tanca
Disponible	7'09	....	....	7'09	....
Novembre-Desembre	6'85	...	....	....	6'81
Desembre-Janer	6'83	6'83	...	6'81	6'79
Ianer-Febrer	6'81	6'81	6'79	6'79	6'77
Febrer-Mars	6'80	....	....	....	6'76
Mars-Abril	6'79	6'79	6'77	6'77	6'75
Abril-Maig	6'78	....	....	...	6'74
Maig-Juny	6'77	6'78	6'75	6'75	6'73
Juny-Juliol	6'75	....	....	....	6'71
Juliol-Agost	6'72	6'72	6'70	5'70	6'68
Agost-Setembre	6'63	....	....	....	6'58
Setembre-Octubre	6'44	....	....	....	6'39
Octubre-Novembre	6'37	....	....	....	6'32

ALEXANDRIA, 23 *de desembre*

	Ant.-Obre	Avui-Obre N.	Tanca
Janer	9'87		9'84
Mars	9'92	8'92	9'90

NOVA-YORK, 23 *de desembre*

	Anterior Tanca	Avui Obre	1.ª	Tanca
Disponible	13'10	....	....	13'10
Desembre	12'55	....	....	12'78
Janer	12'69	12'76	12'68	12'75
Mars	12'61	12'68	12'62	12'69
Maig	12'62	12'67	12'62	12'69
Juliol	12'54	12'58	12'53	12'61
Agost	12'42	....	....	12'47
Setembre	11'94	....	....	12'83
Octubre	11'78	11'80	11'70	11'79

NOVA-ORLEANS, 23 *de desembre*

	Anterior Tanca	Avui 1.ª	Tanca
Disponible	12' 7/8	....	12'7/8
Desembre	12'81	....	12'94
Janer	12'74	12'74	12'83
Mars	12'79	12'80	12'87
Maig	12'85	12'85	12'93
Juliol	12'83	12'92	13'00
Agost	12'55	....	12'56

Arribades als ports dels Estats-Units 51,000 balas en un dia, contra 34,000 de l'any anterior.

Preus corrents de cotons en rama, donats per la junta Sindical del Colegi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
N.-Orl.-Texas	202 a 204	195 a 198	192 a 194
Altres portes	... a ...	193 a 195	190 a 192
	Fully mid.	Middling	Lowmid
N.-Orl.-Texas	189 a 191	185 a 187	000 a 000
Altres portes	187 a 189	184 a 186	000 a 000

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. REMÍA.

Dia 21 desembre

Els 100 kilos, fora consums

Andalús, nou	de 123'00 a 130'00	pessetes
Tortosa	de 165'25 a 182'60	—
Borges	de 139'15 a 156'50	—
Baix Aragó	de 173'93 a 191'30	—

Mercat en tendencia a l'alsa.

Estació del Bogatell: Existencia .... 0 vagons
— — Arribades .... 4 —

OLIS REFINATS

Encaixos de 6 bidons de 4 litros

Regia, extraverge	8'50	pessetes cada un
— superfi.	7'50	—
La Trompeta	6'50	—

CAFES Y SUCRES

Informació de la casa EMILIO GAISSERT Y C.ª, *carrer Princesa, 62.*

HAVRE, 21 *desembre*

Café (good average)	Obre	Tanca
Desembre	88'25	88'25
Mars	85'75	85'75
Maig	85'25	85'25
Juliol	86'25	86'25
Setembre	86'25	86'25
Sostingut.		

NOVA-YORK, 21 *desembre*

Café (Tipo núm. 7)	Obre	Tanca
Desembre	.....	13'46
Mars	.....	13'81
Maig	.....	14'02
Juliol	.....	14'16
Sostingut.		

PARÍS, 21 *desembre*

Sucre (núm. 3)	Obre	Tanca
Desembre	30'37	.....
4 Janer	31'00	.....
4 Mars	31'50	.....
Agost	32'25	.....
Sostingut.		

HAMBURG, 21 *desembre*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Desembre	9'52	.....
Janer-Mars	9'72	.....
Maig	10'07	.....
Agost	10'20	.....
Calma.		

LONDRES, 21 *desembre*

Sucre (Base 88 per 100)	Obre	Tanca
Maig	9/11	
Agost	10/1 1/2	
Calma.		

LLANA

HAVRE, 21 *desembre*

Buenos Aires	Obre	Tanca
Mars	187'00	187'00
Calma.		

PEBRE

HAVRE, 21 *desembre*

Tellicherry	Obre	Tanca
Desembre	60'50	.....
Mars	61'75	.....
Maig	62'25	.....
Septembre	63'75	.....
Calma.		

METALLS

HAMBURG, 21 *desembre*

COURE	Obre	Tanca
Janer	150'25	152'50
Maig	153'75	154'50
Ferm.		

BLAT

Paris	
Desembre	00'00

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y HIJOS DE G. BOLDA Y TRAVESSA, *plassa Antic Born, 14.*

Dia 21 desembre

Preus per 100 kilograms franc envás y estació a dintre de Barcelona, salvo variació

	Pessetes
Nitrat de sosa 95 per 100 riquesa y 15/16 per 100 ázoe	34'00
Sulfat ferro cristallisat	6'50
— — pols	7'00
— — cristallisat per 10 toneladas	....
— — pols — 10 —	....
— amónic 20/21 ázoe	41'50
Clorur potassa 80/85 equivalent a 50/55 per 100 potassa pura	25'50
Sulfat potassa 85/90 equivalent a 48/50 per 100 potassa pura	30'50
Superfosfat cals mineral 15/18 per 100 acid fosfòric soluble	7'25
Superfosfa cals mineral 16/18 per 100 acid fosfòric soluble	8'40
Superfosfat cals mineral 18/20 per 100 acid fosfòric soluble	9'00
Superfosfa tcal ósos 35/38 per 100	11'00
Escories Thomas 16/18 per 100 acid fosfòric soluble	8'50

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ter.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

QUEVIURES Y VINS

Extens y variadíssim assortit en

Xampanys, Licors,
Vins generosos, Turrons

Caixes, cistells y figures adornades

Embutits, Fiambres, Faisans, Porsellet replé, etc.

Articles de primera calitat. - Preus limitats

Desde el 27 de Desembre
Exposició parcial y venda de
JUGUETS y ARTICLES pera REGAL

SECCIO DE ROBA BLANCA (SEGON PIS)

Equips pera nuvia, compostos de 93 prendes, amb encaixos y brodats. . . . . per Pesseles 1050

Equips pera nuvia desde Ptes. 750 a 10000

DINER en 1.ª hipoteca y sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en llurs, propietaris, industrials y comerciants desde'l 1½ per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usufruits y parts indivises, y sobre generas, pianos carruatges y tota garantia que convingui. Rambla de Santa Mónica, 4, entresol.

URALITA ROVIRALTA

PERA TEULADES

ECONÓMIC - INCOMBUSTIBLE - LLEUGER - ETERN

Demàninse mostres, Catàleg y Pressupostos

ROVIRALTA & C.º, ENGINYERS

Plassa Antoni López, número 15, principal.—Telèfon, número 1,664

Direcció telegràfica y telefònica: "URALITA" - Barcelona

Gran Empresa Funeraria

Societat Anónima

40 SUCURSALS AMB TELÉFON A BARCELONA Y POBLES AGREGATS

ENTERROS DESDE'L MÉS SUMPTUÓS AL MÉS MODEST; D'AQUESTS DESDE 25 PTES.

Central: Rambla Catalunya, núm. 29 - Teléfon 397

Tallers, fábrica y cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Teléfon 2.691

ESTUFA DE DESINFECCIÓ PORTÁTIL A DOMICILI, ÚNICA A BARCELONA

Esqueles mortuories: se n'admeten fins a les dues de la matinada

EL REUMATISME

BALSAM TRIVON

medicament descobert per un eminent professor que després d'algunes anys d'estudis ha lograt imposarse d'una manera tan poderosa a les malalties del reuma o dolor, que amb una sola frega d'EL TRIVON, el malalt queda alliviat de tal manera que pot considerarse curat.

Puig si els que pateixen de reuma o dolor fessin ús de tan meravellós medicament y se prengués la molestia de llegir el prospecte que va acompanyat en cada ampolla, se convencerien que EL TRIVON es el medicament que buscaven pera curarse radicalment.

El que pateix d'alguna de les malalties que indiquem a continuació o al primer moment de presentarse un simptoma d'elles, acudeixi al TRIVON; podrá després convencés que nostra indicació es merexedora d'un vastable agraiment.

Reumatisme, Dolors nerviosos o Neuralgies
Mal de cap, Hemicranees (migranya), Cefalees, etc.

De venda a Barcelona: Segalà, Rambla Flors, 4; Rambla del Mitg, 17; Vda. Alsina, passatge Crédit, 4; Serra, Pelai, 6; Viladot, Rambla Catalunya, 36; Andreu, Rambla Catalunya, 66; Ferrer, Princesa, 1; Farmacia de la Creu, Escudillers, 73.

ACABA DE PUBLICARSE

Els Segadors de Polonia

Episodi dramàtic
den Josep Burgas

Se ven en aquesta Administració. Preu: 2 rals